

1110
176/2
86.
D 16562/2
STRICT SECRET

BULETIN INTERN

PENTRU APARATUL
SECURITĂȚII STATULUI

48464

D 016562, Vol. 2

Nr. 1 1968

STRICT
SECRET

Exemplar nr. 1110

BULETIN INTERN

PENTRU APARATUL
SECURITĂȚII STATULUI

S U M A R

* * *

În sprijinul muncii de securitate 3

General locotenent NICOLAE DOICARU

Sporirea vigilenței revoluționare și a
intransigenței față de dușman 8

General maior CONSTANTIN STOICA

Unele aspecte ale muncii de securitate
pentru prevenirea, descoperirea și curma-
rea acțiunilor întreprinse împotriva eco-
nomiei naționale 14

Colonel DUMITRU BORȘAN

Constituirea bazei de lucru — o impor-
tantă sarcină actuală 21

General maior NEAGU COSMA

Prevenirea scurgerii de informații, sar-
cină de bază a organelor de contraspionaj 25

Locotenent colonel VICTOR DRĂGOI

Seleționarea elementelor dușmănoase din
rîndul cetățenilor străini 30

1

1 9 6 8

Locotenent colonel AUREL IANA

Intensificarea activității informativ-operative împotriva elementelor legionare active	35
--	----

* * *

Mijloace tehnice moderne folosite în spionaj	41
--	----

Colonel ALEXANDRU DUMITRAȘCU

Particularități ale întâlnirilor cu informatorii în mediul rural	52
--	----

Colonel IULIAN VLAD

Ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor — necesitate imperioasă	58
---	----

* * *

De vorbă cu cititorii	63
---------------------------------	----

* * *

Indicații privind păstrarea și folosirea buletinului	64
--	----

COLEGIUL DE REDACȚIE

General maior CONSTANTIN STOICA — *președinte*, general maior NICOLAE STAN — *vicepreședinte*, colonel OVIDIU DIACONESCU, colonel ALEXANDRU DUMITRAȘCU, locotenent colonel MIOC ANCULIA, locotenent colonel CONSTANTIN IANCU, locotenent colonel EMILIAN GEORGESCU, locotenent colonel CONSTANTIN MAZILU, locotenent colonel ION GEAGLĂ, locotenent colonel VLADIMIR BIRIȘ, căpitan MIHAI DIMA — *redactor șef*

În sprijinul muncii DE SECURITATE

Conferința Națională a P. C. R. care a adîncit și completat prevederile Congresului al IX-lea al partidului — a stabilit coordonatele unui vast și profund program de transformări calitative în viața socială și de stat, pentru dezvoltarea multilaterală a României socialiste.

În contextul preocupărilor generale pe care conducerea partidului și statului le manifestă în vederea perfecționării continue a tuturor sectoarelor de activitate din țara noastră, se înscriu și măsurile pentru îmbunătățirea activității organelor de securitate, al cărei conținut trebuie să corespundă tot mai bine evoluțiilor funcțiilor statului, dezvoltării democrației socialiste, întăririi unității întregii națiuni române.

Profunde transformări calitative ce caracterizează societatea noastră în etapa actuală, creșterea complexității problemelor și sarcinilor în toate domeniile, impune perfecționarea activității aparatului securității statului, a stilului și metodelor de muncă.

La Consfătuirea cu activul de bază al aparatului securității statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „în condițiile social-politice actuale ale țării noastre perfecționarea activității organelor de securitate . . . constituie o sarcină deosebit de actuală și importantă pentru dezvoltarea societății”.

Cadrele noastre sînt chemate să apere securitatea statului, să prevină, să descopere și să lichideze uneltirile și acțiunile dușmănoase îndreptate împotriva orînduirii sociale și de stat, contri-

buind prin aceasta la asigurarea muncii pașnice, de construcție socialistă, a poporului român.

După cum este cunoscut, la Plenara C. C. al P. C. R. din 26—27 iunie 1967, la Consfătuirea cu activul de bază cit și în alte împrejurări, conducerea de partid a analizat activitatea desfășurată de către aparatul nostru, evidențiind rezultatele pozitive, criticând neajunsurile și indicind totodată măsurile ce trebuie luate pentru ridicarea întregii activități pe o treaptă superioară, corespunzător cerințelor actuale ale dezvoltării societății.

În vederea creșterii continue a capacității operative și a combativității întregului aparat, Consiliul Securității Statului a elaborat proiectul de Directivă cu privire la organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative, în care sint înscrise principiile și normele activității aparatului de securitate, rolul și menirea lui în apărarea orinduirii sociale și de stat, regulile de bază ale muncii informativ-operative, precum și sarcinile principale ce ne stau în față.

Aplicarea în practică a prevederilor Directivei, a creat posibilitatea eliminării unor reglementări contradictorii din unele ordine și instrucțiuni anterioare, care frinau, într-o oarecare măsură, inițiativa creatoare a cadrelor.

În diferite împrejurări s-a putut constata că dușmanii orinduirii noastre, folosesc cu abilitate în manifestările lor, forme și metode din cele mai subtile, dar care se lovesc de fermitatea și caracterul ofensiv al acțiunilor aparatului securității statului. În aceste condiții, activitatea împotriva dușmanului, se manifestă în fapt ca o luptă între inteligențe în care se impune ca spiritul novator în munca organelor noastre, să-și găsească pe deplin eficiența.

În lupta aceasta, trebuie să deținem întotdeauna inițiativa și să fim superiori în gândire.

În îndeplinirea operativă și calitativă a sarcinilor de mare răspundere care ne revin, un rol important îl are pregătirea multilaterală a tuturor cadrelor.

Este necesar ca ofițerii și subofițerii de securitate să-și formeze o cultură bogată, să fie bine pregătiți din punct de vedere profesional, să devină buni cunoscători ai politicii partidului și a legilor statului, să fie oameni cu o înaltă conduită morală, capabili să îndeplinească în orice condiții misiunile încredințate și să lupte cu abnegație și devotament pentru apărarea orinduirii noastre.

Acest deziderat va trebui să-și găsească rezolvarea în măsuri și activități concrete care să contribuie la formarea și dezvoltarea competenței profesionale a fiecărui ofițer și subofițer, a puterii lor de discernămint, a perspicacității, inițiativei și perseverenței în muncă. În activitatea de zi cu zi, cadrele noastre trebuie să dovedească o înaltă ținută morală în care cinstea, corectitudinea, mo-

destia să fie la loc de frunte. Este de neconceput ca un ofițer de securitate — care este chemat să apere legalitatea socialistă — să nu fie un exemplu de conduită, să nu manifeste un respect profund față de interesele societății și ale cetățenilor, sau care să admită în activitatea lui abuzurile sau acțiunile arbitrare. Trebuie desfășurată o luptă hotărâtă împotriva tuturor acelor — indiferent de funcții sau grade — care nesocotind aceste cerințe elementare aduc prejudicii grave, compromit activitatea și prestigiul instituției noastre.

Cadrele de conducere trebuie să manifeste o permanentă preocupare pentru educarea subordonaților, pentru perfecționarea continuă a pregătirii lor profesionale în scopul ca, fiecare dintre ei, să poată sesiza cu mai multă operativitate mijloacele și metodele folosite de către dușman, și în raport de ele să întreprindă cele mai eficiente acțiuni prin care să contracareze activitatea dușmănoasă a acestuia.

În dorința de a pune, la îndemina cadrelor noastre, un mijloc eficient de perfecționare a pregătirii profesionale în vederea ridicării muncii pe o treaptă superioară, Consiliul Securității Statului a hotărât editarea „BULETINULUI INTERN PENTRU APARATUL SECURITĂȚII STATULUI”, astfel ca paralel cu formele existente de pregătire și perfecționare a cadrelor, acesta, să contribuie la înarmarea ofițerilor cu probleme de natură să ridice capacitatea de muncă practică, să devină o tribună pentru propagarea experienței pozitive acumulate de-a lungul anilor de către cadrele de securitate.

Un aport important, își va aduce buletinul la înțelegerea deplină de către toate cadrele a hotăririlor partidului și guvernului, la însușirea conținutului actelor normative care reglementează munca noastră, precum și a ordinelor și instrucțiunilor elaborate de către Consiliul Securității Statului.

Buletinul va publica materiale concludente referitoare la lupta dusă împotriva activității ilicite a elementelor dușmănoase din țară, indeosebi a celor legionare, a unor foști condamnați pentru fapte contrarevoluționare, a elementelor dușmănoase pretabile a trece la acțiuni de sabotaj sau de subminare a economiei naționale, a elementelor care sub masca cultelor și a sectelor — legale și ilegale — desfășoară o activitate potrivnică regimului nostru.

Totodată, buletinul va publica articole cu privire la activitatea unor servicii de spionaj străine îndreptată împotriva țării noastre, la organizarea și la funcționarea lor, la mijloacele, metodele, tehnica operativă pe care le folosesc precum și concluziile care se desprind, în acest sens, pentru organele noastre.

Materialele cu astfel de conținut vor veni în sprijinul ofițerilor noștri, care în munca lor trebuie să aibă mereu în atenție faptul, subliniat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, că dacă elemen-

tele dușmănoase din interior pot găsi vreodată ajutor undeva, apoi acesta poate veni, numai din afară, de la cercurile reacționare imperialiste.

O astfel de tematică se impune a fi dezbătută în coloanele buletinului, în mod obiectiv, principial și fără a se produce des-conspirări care ar putea dăuna muncii. E necesar ca materialele din buletin să reflecte probleme de natură a clarifica și modul de folosire în unele cazuri, a mijloacelor muncii informativ-operative. În acest scop, se vor iniția rubrici în care vor fi dezbătute probleme ale filajului, aspecte privind utilitatea și modul de folosire și exploatare a mijloacelor tehnice etc.

Potrivit măsurii luate ca ofițerii operativi să efectueze, în viitor, acte de urmărire penală, Buletinului intern îi revine rolul de a sprijini pregătirea cadrelor în însușirea Codului Penal, Codului de procedură penală, a actelor normative în vigoare, a literaturii juridice privitoare la aceste ramuri de drept, precum și a problemelor de tehnică, tactică și metodică criminalistică etc.

Publicația noastră va milita, pentru întărirea simțului de vigilență, a datoriei și a răspunderii fiecărui ofițer față de munca prestată, pentru formarea unor calități moral-politice, la nivelul sarcinilor actuale.

Asigurind un bogat conținut tematic și metodologic „Buletinul intern pentru aparatul securității statului” își va crea un însemnat număr de colaboratori care, prin diferite materiale, vor împărtăși din experiența lor și a colectivelor în care muncesc, vor putea face propuneri care să ducă la aplicarea, în condițiuni cât mai bune, a ordinelor și instrucțiunilor în vigoare.

Colegiul de redacție își propune să asigure apariția în buletin, a unor rubrici cum ar fi, de exemplu: „Din experiența muncii de securitate”, „Probleme actuale ale activității noastre”, să relateze unele cazuri practice care să fie prezentate într-o rubrică gen „Ce soluție dați?”, găsind și alte forme corespunzătoare, care să contribuie la completarea nivelului de cunoștințe profesionale ale ofițerilor. De asemenea, buletinul va cuprinde în paginile sale unele evocări, memorii, va recomanda cititorilor lucrări literare, filme, piese de teatru cu o tematică apropiată muncii lor.

„Buletinul intern pentru aparatul securității statului” va menține un contact permanent cu cititorii săi, va fi receptiv la propunerile și sugestiile acestora, va răspunde la întrebările pe care le vor pune, ajutându-i în acest mod de a se edifica asupra unor probleme mai puțin înțelese. În acest scop, va fi creată rubrica „De vorbă cu cititorii”, în care vor fi abordate probleme

diverse care să contribuie la lămurirea celor interesați în legătură cu tematica viitoarelor numere de buletin, va publica observații, sugestii, propuneri, ș. a.

La acest început de drum, adresăm tuturor cadrelor de securitate chemarea de a colabora la această publicație, trimițând materiale care să reflecte activitatea aparatului nostru în sensul celor arătate mai sus. Ofițerii vor putea evidenția în articolele lor și unele neajunsuri, cauzele care au determinat apariția lor, făcând totodată propuneri curajoase pentru lichidarea acestora.

Cadrelor de conducere ca și cele cu o bogată experiență în munca de securitate, trebuie să considere colaborarea la buletin drept o îndatorire profesională, aducându-și în acest fel o contribuție substanțială la reușita scopurilor urmărite prin editarea lui, iar prin aceasta la perfecționarea continuă a activității întregului nostru aparat.

Buletinul va aborda toate problemele, în mod principial și în conformitate cu ordinele și instrucțiunile Consiliului Securității Statului, desbaterile din paginile sale desfășurându-se în spirit constructiv, urmărindu-se continua îmbunătățire a muncii.

Publicația are regimul documentelor „strict secrete” și deci trebuie luate toate măsurile pentru ca persoanele care nu au conținutul ei.

Este necesar, de asemenea, să păstrăm secretul cu privire la sursele de la care s-au obținut datele ce vor fi inserate în diverse materiale sau cu privire la alte aspecte ce ar putea duce la desconspirarea unor cazuri în lucru, a unor metode specifice. Atitudinea de neglijență, ușurință sau de pălăvrăgeală pe marginea conținutului acestei publicații, este incompatibilă cu calitatea de ofițer de securitate.

Ne exprimăm încrederea deplină că întregul nostru aparat, va ști să respecte normele muncii de securitate în folosirea buletinului și că va sprijini multilateral colegiul de redacție.

Avem convingerea că editarea acestei publicații, va duce la generalizarea experienței pozitive și la îmbunătățirea permanentă a mijloacelor și metodelor de muncă a organelor de securitate care trebuie să devină din ce în ce mai ofensive și mai eficiente în lupta împotriva dușmanilor statului nostru.

COLEGIUL DE REDACȚIE

SPORIREA VIGILENȚEI REVOLUȚIONARE ȘI A INTRANSIGENȚEI

FATĂ DE DUȘMAN

General locotenent NICOLAE DOICARU
Vicepreședinte al Consiliului Securității Statului

Vigilența revoluționară este un principiu de bază al activității organelor securității statului, ea înscriindu-se ca o cerință logică în toate acțiunile pe care acestea le întreprind.

Pentru ofițerul de securitate, a fi vigilent înseamnă a descoperi la timp, încă în faza incipientă, planurile dușmanului, formele și metodele lui de activitate pentru a acționa eficient în scopul prevenirii, curmării și dejucării

intențiilor sale. De asemenea, a fi vigilent înseamnă a folosi combinații operative și metode calificate, astfel, încât, elementele infractoare să fie luate prin surprindere, iar măsurile întreprinse împotriva lor să le deruteze, să le determine să se autode-maște, să acționeze în gol.

Așa cum rezultă din documentele de partid, din indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C. C. al P. C. R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, vigilența revoluționară trebuie să caracterizeze întreaga activitate a organelor securității statului, a fiecărui ofițer de securitate.

Marile înfăptuiri din anii construcției socialiste, politica înțeleaptă a partidului, înflorirea națiunii noastre, lupta pentru apărarea păcii și a socialismului pe plan mondial, constituie o pavază împotriva dușmanilor interni și externi.

Aceasta nu înseamnă, nicidecum,

că organele securității statului pot să-și micșoreze vigilența, să manifeste indulgență față de elementele ostile.

Deși baza socială a reacțiunii a dispărut, iar cîmpul de activitate al elementelor dușmănoase s-a îngustat și continuă să se îngusteze, totuși, mai sînt unele elemente care continuă să întreprindă acțiuni potrivnice orînduirii sociale și de stat din țara noastră.

În legătură cu această problemă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea cu activul nostru de bază, din luna iulie 1967, arăta următoarele:

„... nu putem să nu fimem seama că mai sînt unele elemente din rîndul fostelor clase exploataatoare sau din rîndul foștilor membri ai organizațiilor reacționare, fasciste — e drept din ce în ce mai puține — care continuă să privească spre trecut și nu s-ar da înapoi chiar de la acțiuni ostile... Nu trebuie să uităm că, atîta timp cît există imperialismul și reacțiunea mondială, se menține și pericolul unor acțiuni îndreptate împotriva țărilor socialiste, deci și a țării noastre“.

Față de aceste elemente, organele securității statului trebuie să mențină trează vigilența revoluționară, pentru a zădărnici orice acțiune îndreptată împotriva patriei.

Punînd din nou în fața aparatului de securitate această problemă avem în vedere faptul că, așa cum se subliniază în documentele Plenarei C. C. al P. C. R. din iunie 1967, în ultimii ani, în activitatea organelor de securitate s-au manifestat tendințe de slăbire a vigilenței revoluționare, ceea ce a dus la scăderea potențialului lor

de luptă și s-a repercutat negativ în îndeplinirea sarcinilor încredințate.

De exemplu, în mod cu totul nejustificat, s-a considerat că succesele înregistrate de oamenii muncii, conduși de partid, în construcția socialistă au determinat aproape toate elementele din rîndul fostelor clase exploataatoare, ale partidelor și organizațiilor reacționare să renunțe la concepțiile lor și să se încadreze în munca pașnică a poporului nostru. În felul acesta, a fost subapreciat pericolul pe care-l prezintă activitatea elementelor ostile, în special a legionarilor, precum și acțiunile serviciilor de spionaj străine și nu s-au luat măsuri calificate pentru contracararea activității lor dușmănoase.

Tot ca o lipsă de vigilență poate fi apreciat și faptul că în urmărirea unor elemente nu s-a dovedit discernămintul necesar pentru a se delimita activitatea dușmănoasă, de manifestări datorate unor nemulțumiri personale, neajunsuri existente în diferite sectoare de activitate etc. Procedînd în acest fel, unii ofițeri de securitate au urmărit nejustificat elemente, care nu au comis acțiuni cu caracter potrivit statului nostru, în timp, ce față de acelea, în legătură cu care se dețineau date certe că desfășoară activitate dușmănoasă, nu au manifestat intransigența necesară.

Lipsă de vigilență s-a manifestat, totodată, și prin aceea că s-au acceptat cu ușurință concluziile unor comisi de expertiză și cercetare care au explicat diferite fenomene deosebite ce au avut loc în economie (explozii, incendii, avarii etc.) numai prin neglijență, deficiențe organizatorice și defecțiuni tehnice, fără a-și pune măcar problema că acestea ar putea fi urmarea acțiunilor unor elemente dușmănoase.

Desprinzind învațămintele ce se impun din neajunsurile manifestate, organele de securitate au întreprins o serie de măsuri în vederea înlăturării lipsurilor, pentru a imprima muncii noastre un conținut care să concorde cu indicațiile și sarcinile trasate de partid. Drept urmare, au fost obținute o serie de informații care permit să se desprindă concluzii utile privind formele și metodele activității elementelor dușmănoase din interiorul țării și ale serviciilor de spionaj și să se întreprindă măsuri eficiente de contracarare.

De exemplu, datorită vigilenței dovedite de ofițeri și a unor măsuri calificate, în luna martie a. c., a fost prins în flagrant delict numitul „Radu Grigore”, inginer la un institut de proiectări, în timp ce transmitea unui comerciant vest-german date referitoare la ofertele firmelor concurente.

La percheziția corporală, s-au găsit asupra acestuia notițe cu datele ce urma să le transmită, iar asupra comerciantului au fost găsite două file de hirtie conținând specificațiile furnizorului și prețurile din ofertele concurenței, predate de către „Radu Grigore” la o întâlnire anterioară.

În acest fel, activitatea de favorizare a firmei vest-germane a fost descoperită și curmată în timp util.

Totuși, și în prezent unele cadre de securitate continuă să manifeste lipsă de fermitate și intransigență față de elementele care desfășoară activitate dușmănoasă.

Astfel, după Plenara C. C. al P.C.R. din iunie 1967, anumite elemente dușmănoase au început să interpreteze, în mod denaturat, criticile aduse activității organelor de securitate, încercând în același timp să desfășoare acțiuni ostile. Activitatea acestor elemente

este determinată, pe de o parte, de propaganda cercurilor imperialiste îndreptată împotriva țării noastre, iar pe de altă parte, mai ales, de faptul că pe plan internațional au avut loc în ultimul timp o seamă de evenimente considerate de ele ca fiind oportune pentru întreprinderea unor fapte contrarevoluționare.

În același timp, s-a constatat că unii ofițeri și chiar organe de securitate, au manifestat insuficientă fermitate în curmarea unor asemenea acțiuni, sub pretextul de a nu repeta, chipurile, unele dintre greșelile și abuzurile criticate de către Plenară. O asemenea stare de lucruri a avut loc mai ales în perioada reorganizării aparatului de securitate.

Trebuie avut în vedere că orice indulgență față de dușman, orice tendință de slăbire a vigilenței, constituie acțiuni dăunătoare muncii de securitate, iar cadrele care se vor face vinovate de aceasta, sînt pasibile de cele mai drastice măsuri.

Este necesar să precizăm că, Plenara a criticat abuzurile din munca noastră, nu pentru a micșora vigilența organelor securității statului, ci, dimpotrivă, pentru a ridica spiritul de vigilență. De aceea, contracararea în timp util a acțiunilor pe care elementele potrivnice din interior și serviciile de spionaj le întreprind împotriva țării noastre, constituie sarcina primordială a organelor de securitate.

Continuă și în momentul de față, să se manifeste o altă latură a lipsei de vigilență, constatată și anterior și neînlăturată încă din activitatea noastră. Este vorba de faptul că nu se acționează în mod operativ pentru exploatarea unor informații importante obținute de organele securității statu-

lui, iar unele acțiuni întreprinse de elemente ostile sînt descoperite cu întârziere, și ca urmare, consecințele lor nu pot fi prevenite la timp.

Sînt o serie de cazuri cînd informații care se referă la activități de subminare, acțiuni ale unor elemente legionare și naționaliste etc. sau ale serviciilor de spionaj, nu sînt verificate sau sînt verificate superficial, fără răspundere dîndu-se posibilitatea acestora să acționeze nestîngherit.

De exemplu, de mai mult timp s-au obținut informații referitoare la existența unor agenți ai serviciilor de spionaj străine recrutați din rîndul cetățenilor români. Cu toate acestea, datorită modului simplist în care s-a acționat, agenții respectivi nu au fost depistați nici pînă în prezent.

De asemenea, unii ofițeri de securitate făcînd o selectare superficială a persoanelor introduse în baza de lucru au lăsat în afara acesteia elemente care se mențin pe poziții dușmănoase și care în consecință, nu se află în atenția permanentă a organelor noastre.

Sînt și cazuri cînd nu se acționează cu suficient simț de răspundere pentru prevenirea faptelor pe care elementele ostile le pun la cale într-un sector sau altul de activitate. Drept urmare și în prezent, sînt situații cînd acțiuni ale unor reprezentanți ai firmelor capitaliste îndreptate împotriva economiei naționale, sînt depistate după ce statului nostru i se aduc importante daune materiale, cînd în anumite uzine și fabrici se produc fenomene suspecte de diversiune, dintre care unele se soldează chiar cu victime omenești etc. Concludente sînt în acest sens două cazuri de subminare a economiei naționale, care au adus pagube de aproape 40 milioane lei.

Lipsa de vigilență se manifestă și prin modul defectuos în care se asigură păstrarea unor documente ale muncii de securitate, precum și prin nerespectarea principiului compartimentării.

Este cunoscut interesul elementelor dușmănoase din interior, și al serviciilor de spionaj, de a intra în posesia acestor documente precum și prejudiciile ce pot fi aduse activității noastre în cazul cînd ele ar reuși să facă acest lucru.

Cu toate acestea, unele cadre manifestă o neglijență condamnabilă față de păstrarea documentelor, existînd chiar cazuri cînd s-au pierdut dosare de obiectiv, dosare de informatori, situații cu elemente urmărite informativ etc. Nerespectarea compartimentării muncii și pâlăvrăgeala de care mai dau dovadă unele cadre, au, de asemenea, consecințe deosebit de grave asupra muncii de securitate.

Lichidarea totală a tendințelor de slăbire a vigilenței revoluționare și sporirea intransigenței față de dușman sînt imperative primordiale ale activității organelor de securitate. Realizarea lor, printre altele, presupune și următoarele:

**DESFĂȘURAREA DE CĂTRE
TOATE CADRELE DE SECURITATE
A UNEI ACTIVITĂȚI
DE PROFUNZIME, CARE SĂ
LE PERMITĂ DESCOPERIREA
ȘI PREVENIREA ÎN TIMP
UTIL A ACȚIUNILOR ÎNTRE-**

PRINSE DE ELEMENTELE DUȘMĂNOASE DIN INTERIOR ȘI DE SERVICIILE DE SPIO- NAJ.

În întreaga lor activitate, cadrele noastre trebuie să pornească de la înțelegerea faptului că sarcina fundamentală a organelor de securitate este de a depista și face inofensive elementele care întreprind efectiv acțiuni ce aduc prejudicii securității statului. Nu orice manifestare exprimată față de unele stări de lucruri, din diferite domenii de activitate sau față de unele măsuri luate pe linie de stat, trebuie etichetată ca acțiune ostilă.

În stabilirea elementelor care trebuie să fie în atenția organelor de securitate, este necesar să se pornească de la indicațiile care ne-au fost date de către conducerea partidului. În acest sens, trebuie să avem în vedere că dușmanul intern cel mai periculos îl constituie legionarii, care în trecut au fost agenți ai hitlerismului în România, iar în prezent se pretează, cel mai mult, la acțiuni ostile statului nostru. De aceea, pentru a li se putea cunoaște din timp planurile, în vederea contracării lor, se impune urmărirea acestora cu multă atenție. Totodată, este necesar să manifestăm preocupare și pentru urmărirea celorlalte elemente dușmănoase din interior.

O altă problemă care trebuie să stea în preocuparea noastră este apărarea secretelor față de agentura serviciilor de spionaj. Una din condițiile de bază care permit asigurarea păstrării secretului de stat este stabili-

rea, de către fiecare organ de securitate, a obiectivelor unde se află secrete de stat și îndeosebi a punctelor vulnerabile și luarea unor măsuri preventive concrete, care să nu dea posibilitatea serviciilor de spionaj, sau altor persoane interesate, să intre în posesia documentelor secrete.

Multă atenție trebuie să se acorde depistării și prevenirii la timp a acțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale. Este necesar să se aibă în vedere că, în etapa actuală, dușmanul își concentrează atenția în direcția încetinirii mersului nostru înainte. De aceea se impune ca urmărirea elementelor din baza de lucru, existente în obiective, să se organizeze și să se desfășoare cu multă atenție, pentru a se stabili eventuala lor legătură cu evenimentele deosebite ce au loc în economie. În cercetarea unor asemenea cazuri să se pornească de la premisa că ele au fost săvârșite cu rea-credință. Numai în măsura în care am verificat și stabilit cu certitudine că nu este vorba de o activitate de diversiune sau de subminare, putem trimite cazul spre rezolvare altor organe.

Informațiile primite în legătură cu elementele urmărite trebuie să fie verificate în profunzime, folosindu-se metode ofensive de muncă. După cum se știe, informațiile ireale duc la concluzii eronate și se pot solda cu măsuri dăunătoare ce pot crea implicații politice și sociale, atât pe plan intern, cât și pe plan internațional.

În același timp, informațiile verificate care se referă la acțiuni ostile evidente, trebuie exploatate cu maximum de operativitate pentru a nu per-

mite nimănui să atenteze la securitatea statului. În acest sens, fiecare ofițer de securitate trebuie să manifeste inițiativă, să dovedească mult discernământ, să folosească combinații și legende informative.

LUAREA DE MĂSURI HOTĂRÎTE, INTRANSIGENTE ȘI NECRUȚATOARE ÎMPOTRIVA TUTUROR ELEMENTELOR CE ÎNTREPRIND ACȚIUNI OSTILE, INDIFERENT DE MASCA SUB CARE ACȚIONEAZĂ.

Conducerea de partid ne-a atras atenția, în nenumărate rânduri, ca în întreaga activitate pe care o desfășurăm, accentul principal să-l punem pe prevenirea, în timp util, a acțiunilor ostile, pe întreprinderea unor măsuri radicale împotriva tuturor acelor care atentează la securitatea statului. Noi avem datoria să fim intransigenți față de dușman, să nu ne lăsăm înșelați de aparenta nevinovație a unor elemente urmărite, care profitând de lipsa noastră de vigilență, pot aduce daune statului.

Fiecare caz aflat în lucru, din care rezultă că anumite elemente desfășoară activitate dușmănoasă, trebuie documentat în mod temeinic și operativ. În raport de periculozitatea pe care o prezintă, să se stabilească măsurile ce trebuie întreprinse împotriva persoanelor în cauză: arestare, demascare, avertizare etc. De asemenea, în scopul prevenirii și zadărnirii activității dușmănoase a unor elemente, pot fi întreprinse măsuri de compromitere și neutralizare.

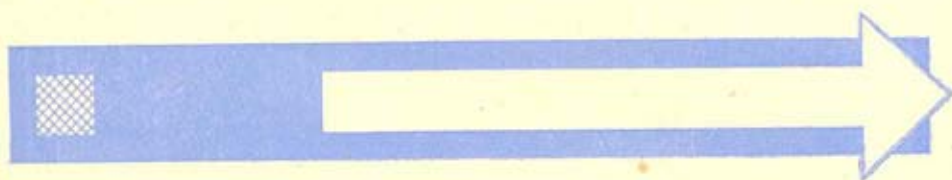
INTENSIFICAREA ACTIVITĂȚII DE EDUCARE A CADRELOR DE SECURITATE ÎN SPIRITUL VIGILENȚEI REVOLUȚIONARE.

Munca de educare a cadrelor de securitate în spiritul vigilenței revoluționare trebuie să îmbrace un caracter organizat, metodic, cu obiective bine stabilite și să fie realizată cu continuitate.

La baza întregii activități de educare a cadrelor, să stea documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1967 și cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C. C. al P. C. R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, ținută la Consfătuirea cu activul nostru de bază. Este necesar, de asemenea, ca toți ofițerii de securitate să-și însușească temeinic directivele, ordinele și instrucțiunile Consiliului Securității Statului și să lupte pentru aplicarea lor în practică.

Sporirea vigilenței cere din partea tuturor cadrelor o preocupare continuă pentru perfecționarea cunoștințelor politice și profesionale, cunoașterea profundă a liniei politice a partidului, stăpânirea temeinică a mijloacelor și metodelor muncii de securitate, în scopul îndeplinirii exemplare a sarcinilor deosebit de importante puse de conducerea de partid în fața organelor de securitate. Să nu uităm nici un moment că ne aflăm în luptă permanentă cu dușmanul intern și extern, că acesta nu a încetat și nu va înceta să acționeze împotriva statului nostru și că orice nerespectare a regulilor privind vigilența revoluționară, aduce mari prejudicii muncii noastre.

UNELE ASPECTE ALE MUNCII DE SECURITATE PENTRU PREVENIREA, DESCOPERIREA ȘI CURMAREA ACȚIUNILOR INTREPRINSE IMPOTRIVA ECONOMIEI NAȚIONALE

General maior, **CONSTANTIN STOICA**
Vicepreședinte al Consiliului Securității Statului

Analizând activitatea organelor de securitate, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 26—27 iunie 1967, ne-a atras încă o dată atenția asupra faptului că proprietatea socialistă constituie principulul obiectiv spre care își îndreaptă atenția elementele dușmănoase pentru a lori în orînduirea noastră socialistă.

Prin acțiuni de subminare a economiei naționale, sabotaj și diversiune, dușmanul încearcă să lovească în proprietatea socialistă, temelia economică de neclintit a progresului orînduirii noastre, izvorul creșterii nivelului de trai al poporului.

Serviciile de spionaj străine și elementele dușmănoase din interior își îndreaptă atenția către cele mai importante sectoare economice, cum sînt, spre exemplu, petrol-chimie, energie electrică, siderurgie, exploatarea miniere, transporturi și altele, urmărind să aducă prejudicii cît mai mari economiei naționale.

Metodele pe care elementele dușmănoase le folosesc sînt tot mai variate și subtile. Ele fac totul pentru a-și camufla cît mai bine activitatea dușmănoasă sub masca neglijenței, nepriceperii, existenței unor greutăți sau deficiențe tehnice etc. Atît în scopul reușitei acțiunilor ostile pe care le întreprind, cît și pentru mascarea acestora, exploatează din plin anumite deficiențe din cadrul întreprinderilor și instituțiilor în care vor să lovească, iar uneori creează asemenea nereguli favorabile comiterii de acțiuni dușmănoase.

Concomitent cu acțiunile de sabotaj, diversiune și subminare, serviciile de spionaj străine acordă o deosebită atenție culegerii de informații cu caracter de secret de stat din

domeniul economic, mai ales din sectoarele cu producție specială și cu privire la rezultatele unor cercetări științifice, care apoi sînt folosite pentru a aduce prejudicii economiei noastre naționale.

Dovedind rigilență, organele de securitate au reușit, printr-o muncă intensă, să descopere la timp și să prevină comiterea multora dintre acțiunile de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale puse la cale de serviciile de spionaj străine și de elementele dușmănoase din interiorul țării noastre. Asa, de pildă, prin încadrarea și urmărirea informativă corespunzătoare a unor elemente dușmănoase de la Ministerul Industriei Chimice au fost descoperite legăturile ostile ale acestora, pe care le aveau cu unii comercianți din Israel și s-au luat măsuri la timpul potrivit pentru contracararea intenției lor de a încheia un contract păgubitor statului nostru.

De asemenea, ofițerul care răspunde de securitatea Combinatului Petrochimic Ploiești, dirijînd în mod corespunzător pe unii informatori, a reușit să obțină informații din care rezulta că o parte din furnitura firmei italiene SIR prezintă defecte de construcție ce pot periclita buna funcționare a instalației de fenol-acetonă după darea ei în exploatare. Totodată a stabilit că șeful grupului de monitори italieni a încercat să corupă pe unii salariați cu funcții de răspundere din întreprinderea română în scopul mușamalizării defectiunilor depistate.

Pe baza acestor date, au fost informate organele de partid și conducerea ministerului beneficiar, care au luat măsuri de prevenire a preluării instalației, înainte ca ea să fie în perfectă stare.

În cazurile de evenimente deosebite (explozii, incendii etc.) când s-au efectuat cercetările la fața locului în mod operativ și profund, iar ulterior au fost întreprinse măsuri eficiente de lucrare a lor, s-a reușit să se descopere autorii acțiunilor respective. De exemplu, la Inspectoratul de securitate județean Hunedoara a fost identificat, într-un timp relativ scurt, elementul care a introdus nisip la cuzineții bielei-motor de la o locomotivă. Aceasta a fost posibilă deoarece cercetarea la fața locului s-a făcut în mod operativ, au fost identificate și exploatate în mod corespunzător urmele lăsate de infractor și au fost analizate cu multă atenție toate împrejurările în care a fost comisă infracțiunea. Pe această bază a fost stabilit aproape cu exactitate cercul de suspecți și s-a trecut la interogarea lor în stare de libertate. Concomitent s-a acționat cu informatori capabili și au fost interceptate convorbirile suspecților prin mijloace tehnice, reușindu-se astfel să se descopere autorul infracțiunii.

Pe lângă rezultatele bune obținute, în munca noastră de contrasabotaj există serioase neajunsuri, datorită cărora nu au putut fi descoperite și prevenite la timp o serie de acțiuni de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale. După comiterea unor acte suspecte de sabotaj sau diversiune, nu în toate situațiile au fost întreprinse cele mai eficiente măsuri care să ducă la descoperirea vinovaților. De pildă, la Uzina de mașini grele București, în perioada iunie-noiembrie 1967, s-a semnalat în repetate rânduri închiderea robinetilor la instalația de azot, întreruperea apei de răcire la cuploarele electrice și la transformatorul de 35.000 kw., fapte care au provocat dereglări în procesul de producție și au creat pe-

ricol de explozie. Cu toate acestea, nu s-a trecut imediat la cercetarea cazurilor. Unele măsuri au fost luate abia în luna decembrie, autorii rămânând încă neidentificați.

De asemenea, deși s-au obținut informații cu privire la activitatea suspectă de sabotaj a unor elemente din anumite obiective cu producție specială și de apărare, precum și despre legăturile lor cu diverși cetățeni străini, ele nu au fost exploatate în mod operativ, ofițerii respectivi mulțumindu-se numai cu înregistrarea informațiilor.

Cauzele acestor stări de lucruri negative sînt multiple și variate. În primul rînd, este vorba de faptul că activitatea de prevenire nu a fost situată întotdeauna în centrul preocupărilor noastre pe linia muncii de contrasabotaj și ca atare nu au fost întreprinse nici cele mai eficiente măsuri.

Au existat situații când nu s-a acordat suficientă atenție pentru a stabili cu certitudine dacă în cazurile de avarii, explozii, incendii, accidente etc. nu se ascund acțiuni ale elementelor dușmănoase sub acoperirea neglijenței, nepriceperii sau a defectiunilor tehnice. Ca atare, cercetarea cazurilor respective n-a fost aprofundată, organele noastre însușindu-și de multe ori cu ușurință concluzii ale unor comisii tehnice sau diverse justificări, fără a mai întreprinde măsuri calificate pentru descoperirea elementelor dușmănoase care au acționat într-un caz sau altul.

La cele de mai sus, se adaugă și ușurința cu care este apreciată gravitatea unor infracțiuni ce aduc daune mari economiei naționale. Am avut cazuri când pentru introducerea de nisip la osiile unor locomotive cu intenția, declarată în anchetă, „de a se răzbuna pe mecanicul respectiv”.

sau cind au fost așezate traverse de beton pe calea ferată, din dorința declarată în anchetă, „de a vedea cum se răstoarnă trenul“, s-a propus doar avertizarea elementelor respective, deși prin expertize s-a stabilit că ele sînt în deplinătatea facultăților mintale și deci sînt pe deplin responsabile de acțiunile lor.

Asemenea fapte sînt incriminate și pedepsite cu asprime de legea noastră penală. Prin urmare, orice încercare de a absolve de răspundere penală pe acei care comit infracțiuni constituie o încălcare gravă a legalității socialiste.

★

Consiliul Securității Statului a întreprins o serie de măsuri pe linia perfecționării organizării aparatului de securitate și a muncii sale. O importanță deosebită prezintă în acest sens orientarea cît mai concretă a activității de contrasabotaj, perfecționarea mijloacelor și metodelor de muncă, sprijinirea concretă a unităților pentru rezolvarea celor mai complicate cazuri.

În organizarea și desfășurarea întregii munci, trebuie să se aibă în vedere faptul că sarcina principală a organelor de securitate care desfășoară muncă informativ-operativă în sectoarele economice, constă în prevenirea și zădărnicierea acțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, precum și a acțiunilor de culegere și transmitere de informații secrete din economie.

Realizarea în cele mai bune condițiuni a acestei sarcini presupune ridicarea nivelului muncii de contrasabotaj și înlăturarea lipsurilor care continuă să mai existe în activitatea unor ofițeri.

Pentru ca munca noastră să se

ridice sub toate aspectele la nivelul sarcinilor ce ne-au fost puse în față de către conducerea de partid și de stat este necesar să ne concentrăm eforturile în următoarele direcții principale:

Perfecționarea muncii de identificare și urmărire informativă a persoanelor pretabile la acțiuni de sabotaj, diversiune, subminare a economiei naționale și la culegerea și transmiterea de informații cu caracter de secret de stat din domeniul economic.

Identificarea și urmărirea informativă a elementelor pretabile la acțiuni ostile din cadrul obiectivelor economice dă posibilitatea organelor de securitate să cunoască la timpul potrivit intențiile și planurile lor dușmănoase și, pe această bază, să întreprindă măsuri eficiente de prevenire a comiterii acțiunilor lor de subminare.

O atenție deosebită trebuie acordată legionarilor, mai ales acelor care au deținut funcții de conducere în organizația legionară, a acelor elemente care au fost condamnate pentru activitate contra-revoluționară după 23 August 1944, precum și celor care au avut funcții de conducere în partidele burgheze și în organizațiile naționaliste, fasciste.

Este, de asemenea, necesar să se acorde toată atenția identificării și urmăririi informative a elementelor dușmănoase din rîndul cetățenilor străini, care lucrează în obiectivele economice ca specialiști, pentru a descoperi și contracara la timp acțiunile lor ostile.

Concomitent cu cele de mai sus, va trebui intensificată munca pentru identificarea elementelor ce se pot preta la acțiuni dușmănoase, din rîndul celor fără antecedente poli-

tice sau penale. În acest sens trebuie luate măsuri pentru cunoașterea legăturilor din cadrul obiectivelor, ale elementelor din baza de lucru a organelor de securitate. De asemenea, este necesar să se acorde atenție legăturilor suspecte pe care le au atât în obiectiv, cât și în afară, persoanele care lucrează în sectoare vulnerabile, care dețin date secrete ori muncesc la anumite lucrări importante pentru obiectivul respectiv sau chiar pentru întreaga economie națională, știut fiind că serviciile de spionaj străine fac tot ce le stă în putință pentru a identifica și recruta astfel de persoane.

Asigurarea securității sectoarelor vulnerabile din cadrul obiectivelor.

În organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative în cadrul obiectivelor, o atenție deosebită trebuie acordată asigurării securității sectoarelor vulnerabile cum sînt, spre exemplu: surse de energie electrică și termică, depozite de carburanți și alte materiale ușor inflamabile, instalații și utilaje din import sau autohtone de mare valoare, stații de betoane etc., prin a căror deteriorare elementele dușmănoase pot aduce prejudicii grave economiei naționale.

Măsurile ce trebuie luate, în fiecare caz în parte, se stabilesc în funcție de specificul sectorului vulnerabil respectiv și au drept scop principal de a nu permite dușmanului să întreprindă acțiuni ostile. În centrul atenției trebuie să stea măsurile de urmărire informativă a persoanelor din baza de lucru care își desfășoară activitatea în cadrul sectoarelor respective. De asemenea, este necesar să fie descoperite și înlăturate toate neregulile de care elementele dușmănoase ar putea

să se folosească în acțiunile lor de subminare.

Îmbunătățirea calitativă a rețelei informative și a activității cu ea, reprezintă calea principală a sporirii eficienței muncii în sectoarele economice.

Munca de contrasabotaj, presupune existența unei rețele informative cu largi posibilități de informare pe lângă elementele din baza de lucru și competență în problemele de specialitate.

În acest sens este necesar să fie analizate posibilitățile rețelei informative existente pe linie de contrasabotaj și în funcție de necesități să fie recrutați noi informatori și colaboratori.

Posibilitățile de informare ale rețelei să fie exploatate la maximum în scopul identificării elementelor prețabile la acțiuni ostile și aflării la timp a intențiilor lor dușmănoase, precum și în scopul stabilirii acelor împrejurări negative care pot favoriza activitatea dușmanului.

În raza de acțiune a rețelei informative vor trebui cuprinse toate elementele ce formează baza de lucru din obiectiv, acordându-se prioritate celor mai fanatice dintre ele.

Atenție sporită trebuie acordată instruirii rețelei informative în vederea cîștigării încrederii elementelor urmărite, astfel încît să poată obține date cît mai concrete cu privire la activitatea lor dușmănoasă și la măsurile de acoperire a acțiunilor ostile pe care le întreprind.

Atunci cînd în cadrul obiectivului au loc anumite evenimente deosebite, rețeaua informativă trebuie dirijată atât spre elementele care sînt legate direct de producerea evenimentelor cît și spre acelea care ar fi putut acționa indirect. De asemenea, ea trebuie orientată spre a urmări atitudinea pe

care o au elementele din baza de lucru în ansamblul lor, față de evenimentul care s-a produs. Din conduita acestora și din modul cum comentează cele petrecute se pot desprinde concluzii utile care să ajute la a stabili, dacă este vorba de o acțiune dușmănoasă sau chiar la descoperirea celor vinovați. În același timp, este necesar, să se ceară părerea informatorilor cu privire la cauzele evenimentului respectiv.

Sarcina apărării secretelor de stat din cadrul obiectivelor trebuie să fie pusă în fața întregii rețele informative, pentru fiecare informator și colaborator în limitele posibilităților pe care le are de a-și aduce contribuția la îndeplinirea ei. În mod deosebit va trebui să fie dirijați pentru realizarea acestei sarcini, informatorii și colaboratorii din sectoarele unde se păstrează, multiplică și se lucrează cu documente secrete, precum și informatorii de pe lângă cetățenii străini suspecti de activitate de spionaj și legăturile acestora din rîndul cetățenilor români.

Toți ofițerii de securitate care desfășoară muncă în cadrul obiectivelor sînt obligați să întreprindă măsuri hotărîte pentru apărarea secretului de stat și prevenirea scurgerii de informații din obiectivele de a căror securitate răspund.

Cooperarea cît mai strînsă dintre organele de contrasabotaj cu celelalte organe de securitate.

Apărarea proprietății socialiste constituie o sarcină principală a tuturor organelor de securitate. Realizarea ei nu este posibilă fără o cooperare bine organizată, care să asigure folosirea

cît mai judicioasă și cu maximum de randament a forțelor de care dispune aparatul nostru de securitate, a mijloacelor și metodelor de muncă.

Principiile și regulile care stau la baza cooperării dintre organele de securitate sînt stabilite în Instrucțiunile Consiliului Securității Statului referitoare la această problemă, instrucțiuni ale căror prevederi trebuie bine însușite.

Urmărirea informativă în bune condițiuni a elementelor din baza de lucru care lucrează în obiectivele economice, nu este posibilă fără o cooperare organizată în cadrul căreia să se facă schimbul necesar de informații, să se elaboreze planuri de măsuri și să se acționeze în comun, bineînțeles în limitele respectării cerințelor conspirativității.

Practica a dovedit cu prisosință că la acele organe unde problema cooperării a fost bine înțeleasă — în conformitate cu interesul general de a asigura securitatea statului — s-au întocmit planuri de măsuri și s-a acționat în comun pentru urmărirea informativă a elementelor dușmănoase din rîndul specialiștilor străini și a celorlalte elemente dușmănoase din obiective, obținindu-se rezultate dintre cele mai bune.

Perfecționarea activității de cercetare la fața locului și a muncii de clarificare a cazurilor suspecte de sabotaj și diversiune.

Pentru ca eficacitatea cercetării la fața locului să crească este necesar ca

aceasta să se facă cu mai multă operativitate și mai profund. În acest scop trebuie luate măsuri în următoarele direcții principale: anunțarea organelor noastre despre producerea unui eveniment deosebit să se facă în cel mai scurt timp posibil; constituirea echipei și deplasarea ei la fața locului să se facă cu maximum de rapiditate; cercetarea la fața locului să se facă în mod științific, folosindu-se cu pricepere mijloacele și metodele criminalistice. În același timp este necesar să se intensifice folosirea rețelei informative, iar după necesități să fie folosite și alte mijloace ale muncii de securitate.

Perfecționarea activității de cercetare la fața locului presupune ca toți ofițerii de securitate să-și însușească în cele mai bune condițiuni cunoștințele de tehnică și de metodică criminalistică.

După efectuarea cercetării, în funcție de necesități, pe baza celor constatate la fața locului, a informațiilor primite de la informatori, colaboratori și de la alte surse, este necesar să se elaboreze planuri de măsuri menite să ducă la clarificarea cazului într-un termen cât mai scurt. Atât cu ocazia cercetării la fața locului cât și ulterior, în centrul atenției trebuie să fie stabilirea faptului dacă nu cumva în cazul respectiv este vorba de o acțiune dușmănoasă.

Succesul luptei împotriva elementelor care întreprind acțiuni de sabo-

taj, diversiune și subminare a economiei naționale presupune o bună organizare a muncii în obiectivele economice.

În organizarea și desfășurarea întregii munci nu trebuie să uităm niciodată că sarcina noastră principală constă în a preveni și zădărnici orice acțiune a dușmanului îndreptată împotriva economiei naționale.

De o mare însemnătate pentru zădărnicierea acțiunilor dușmanului și asigurarea securității obiectivelor economice, este dezvoltarea legăturilor cu oamenii muncii din fiecare obiectiv și asigurarea tuturor condițiilor ca ei, veghind cu atenție la securitatea întreprinderii sau instituției în care lucrează, să acorde sprijinul necesar organelor de securitate.

Cum să procedăm pentru dezvoltarea legăturilor cu masele de oameni ai muncii din obiectivele economice și pentru rezolvarea numeroaselor probleme care le ridică munca de asigurare a securității obiectivelor, sint aspecte la care fiecare ofițer trebuie să se gândească permanent și să dea cele mai bune rezolvări în conformitate cu prevederile documentelor de partid, ale ordinelor și directivelor Consiliului Securității Statului și pe baza unei analize temeinice a situației concrete din teren.

Dezbaterea căilor de perfecționare a muncii de contrasabotaj în paginile buletinului intern și realizarea unui larg schimb de experiență, vor ajuta la înlăturarea neajunsurilor existente și la perfecționarea activității noastre.

CONSTITUIREA BAZEI DE LUCRU —

Colonel DUMITRU BORȘAN

Analiza activității organelor securității statului de către conducerea de partid, criticarea neajunsurilor manifestate și indicațiile date, au orientat aparatul nostru în direcția desfășurării unei munci calitativ superioare, la nivelul cerințelor actuale.

În spiritul acestor indicații și în contextul unor măsuri inițiate de Consiliul Securității Statului, s-a elaborat proiectul de Directivă cu privire la organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative; organizarea evidenței și exploatarea fondurilor de arhivă ale organelor securității statului.

Documentul asigură un orizont larg activității de viitor a ofițerilor operativi, deoarece prevede sarcinile muncii de securitate în ansamblu, în special pe linie de evidență, care în permanență pun organele de securitate în situația luării unor măsuri operative, în raport de activitatea pe care elementele dușmănoase o desfășoară. De asemenea, obligă o urmărire concretă și eficientă a persoanelor din baza de lucru, asigurând concentrarea tuturor forțelor organelor securității statului spre acele persoane care prezintă un adevărat pericol social.

Prin persoane care prezintă un pericol social real, în prezent, se înțeleg acele elemente cu antecedente politice și penale care, chiar dacă nu se manifestă fățiș, n-au renunțat

O IMPORTANTĂ SARCINĂ ACTUALĂ

la concepțiile lor ostile, persoane nestatornice care, sub influența foștilor politicieni și a propagandei imperialiste, acționează împotriva orînduirii socialiste, netrecîndu-se cu vederea nici potențialul fizic al acestora, puterea de polarizare și organizare a unor activități dușmănoase.

Vechea organizare a evidenței nu mai corespunde realității, deoarece ea cuprinde o cifră mare de persoane și nu reliefează pe acelea ce prezintă, cu adevărat, pericol social. De pildă, pe linia cultelor și a sectelor sînt cuprinși în evidența organelor securității statului toți membri asociației religioase „Oastea Domnului”, fără nici un fel de deosebire din punct de vedere al pericolozității.

O situație asemănătoare exista și pe linia problemei legionare, în sensul că erau cuprinse în evidență elemente care nu prezentau pericol pentru securitatea statului. De exemplu, în fosta regiune Suceava erau în evidență peste 7.400 legionari, iar în urma selecționării au rămas circa 1.200; la fosta regiune Dobrogea erau peste 6.300 legionari și au rămas circa 1.350 etc.

Existența acestei situații a făcut ca forțele, de care dispunea aparatul nostru, să fie împrăștiate pentru „lucrarea” tuturor acestor persoane și nu în clarificarea poziției ostile a elementelor cu adevărat periculoase.

Datorită faptului că pînă la apariția proiectului de Directivă nu a existat o delimitare, o precizare mai riguroasă privind conținutul și semnificația evidenței operative generale și selecționării bazei de lucru, în activitatea lor, organele de securitate s-au ocupat de probleme care nu făceau obiectul muncii acestora.

Așa a fost cazul, pe linie de culte și secte, cînd s-a accentuat prea mult pe activitatea cultică, neglijîndu-se lucrarea elementelor care, sub această acoperire, desfășurau activitate dușmănoasă.

Evidența a avut un caracter static, a fost mai mult o acumulare de materiale, deseori fără conținut operativ. Materialele obținute priveau și persoane care nu necesitau atenția organelor de securitate, ci figurau în evidență, pentru simplul motiv, că pe timpuri, formal sau determinate de alte împrejurări, au consimțit sau uneori nici nu știau, că fac parte dintr-o organizație ori partid burghez — aspect caracteristic membrilor de rînd din fostele partide burgheze, din organizațiile naționalist-iredentiste și altele.

Evidența operativă nu oglindea, de asemenea, transformările survenite în concepțiile elementelor urmărite, nu era suficient de dinamică, nu prezenta indicii clare din care să rezulte măsurile operative ce se impuneau a fi luate la un moment dat, purtînd amprenta unei evidențe formale și birocratice.

Proiectul de Directivă fixează sarcini pe linia evidenței operative, cu indicații care orientează aparatul, lăsînd posibilitatea aplicării lui în condițiile concret-operative ale fiecărei unități în parte.

Aceste sarcini stimulează inițiativa proprie, deprinderea de a reflecta și de a discerne, astfel ca traducerea în practică a indicațiilor prevăzute să fie trecute prin filtrul critic al gîndirii personale, în analiza și aprecierea materialelor.

Pentru a putea desfășura o activitate complexă, cu conținut, bine orientată, în spiritul indicațiilor Consiliului Securității Statului și a prevederilor Directivei, s-a ordonat

operațiunea de selecționare a persoanelor din evidență, cu scopul ca la organele informativ-operative să rămână în baza de lucru numai acelea care prezintă un real pericol pentru securitatea statului, iar restul să fie cuprinse în evidența operativă generală, ale căror materiale să fie păstrate la organele „C”.

Munca de selecționare este o sarcină de mare răspundere și la ea trebuie să participe întregul aparat. Ea trebuie să se facă cu mult discernământ politic, cu maturitate și spirit de răspundere, pentru ca persoanele care prezintă interes să nu rămână în afara urmăririi informative.

În selecționare este necesar să se țină seama de o serie de factori pornind de la personalitatea celui analizat, de mediul în care se găsește, de ceea ce se cunoaște despre atitudinea și preocupările prezente, de consecvența sau inconsecvența poziției adoptate față de anumite evenimente politice etc.

De asemenea, la selecționarea persoanelor care vor forma baza de lucru a organelor securității statului, pe lângă cele arătate mai sus, trebuie avut în vedere unele criterii, cum ar fi: poziția pe care o ocupă cel urmărit în societate și dacă este pretabil sau nu să întreprindă acțiuni potrivnice statului nostru: posibilitățile desfășurării unor acțiuni contrarevoluționare actuale, având în vedere puterea fizică și intelectuală a elementului în cauză, pornind de la faptul că în evidențele noastre se află și persoane vîrstnice cu influență și multă experiență în activitatea clandestină. Nu este lipsită de importanță popularitatea de care eventual se mai bucură acestea, atît în rîndul unor persoane cunoscute cu acti-

vităate dușmănoasă cît și în rîndul unor cetățeni nemulțumiți și nestatornici, situație intîlnită de obicei în mediul rural: în cazurile persoanelor foste condamnate, trebuie analizat caracterul faptelor comise (participant la comploturi, a făcut parte din organizații subversive sau teroriste) poziția pe care au avut-o în perioada detenției și după punerea în libertate.

Nu este greșit, dacă în baza de lucru vor fi selecționați și membrii cu vechime în organizația legionară și care au făcut parte din diferite formațiuni teroriste, (spărgători de fronturi, echipele morții, poliția legionară sau din „Armata Națională” a lui Horia Sima) etc. De asemenea, în baza de lucru vor fi selecționate persoanele despre care se dețin date că ar poseda armament, materiale de arhivă ale diferitelor partide burgheze, organizații fasciste etc., precum și acele persoane din evidență, care întrețin corespondență cu diferiți emigranți cunoscuți că au o poziție ostilă statului nostru.

Un factor care-l consider important în selecționarea bazei de lucru este acela al stabilirii poziției unor elemente din evidența operativă generală, față de diferite evenimente petrecute într-un sector sau altul de muncă, într-un obiectiv sau comună, unde s-au înregistrat acțiuni ostile față de măsurile inițiate de partidul nostru, în procesul de construire a socialismului, precum și în funcție de comportarea lor la locul de muncă etc.

Ofițerii de securitate, cu ocazia studierii materialelor pentru constituirea bazei de lucru, trebuie să aibă în vedere și faptul că multe din vechile hotărîri de luare în evidență pot conține date eronate, create

din cauza scrisurilor neclare și a neatenției, sau prin refacerea documentelor, pe parcursul anilor. Există situații când unor persoane li s-au atribuit diferite funcții, grade, ori apartenență la o organizație sau partid politic, deși realitatea era alta.

Nu puține au fost cazurile când, cu ocazia unor verificări mai temeinice asupra unor persoane, s-a constatat că cele cuprinse în evidență sînt altele decît cele ce au desfășurat activitate contrarevoluționară, datorită asemănării de nume sau a faptului că au lucrat în aceeași întreprindere, au domiciliat sau domiciliază pe aceeași stradă etc.

Mai trebuie menționat că, pînă în prezent, operațiunea de selecționare a bazei de lucru se desfășoară într-un ritm lent, ea fiind într-un stadiu ceva mai avansat numai în problema legionară.

Este necesar a fi întreprinse măsuri imediate, ca în actuala organizare a inspectoratelor județene de securitate, să se treacă la selecționarea evidenței pentru constituirea bazei de lucru.

Această operațiune, are importanță imediată și deosebită deoarece crează organelor operative de securitate un cadru mai adecvat de muncă, dă posibilitatea de a nu se irosi forțele și a se îndrepta atenția spre persoanele cele mai periculoase.

Totodată, ea prilejuiește cadrelor de conducere cunoașterea calității lucrării informative a persoanelor din anumite probleme, aprecierea reală a puterii de pătrundere a rețelei informative, când și pentru cine să folosească cele-

alte mijloace în realizarea unei munci eficiente și de calitate, care să asigure prevenirea acțiunilor ostile.

Baza de lucru trebuie să exprime realitatea, cît mai obiectiv, să se caracterizeze printr-o dinamică continuă, datorită schimbărilor permanente survenite în situația persoanelor ce o compun, să fie un izvor permanent pentru urmărirea elementelor dușmănoase prin mapa de lucru și acțiuni informative

Selecționarea bazei de lucru este o operațiune care niciodată nu poate fi considerată ca încheiată. Baza de lucru va evolua în raport de anumite împrejurări, iar în procesul muncii, sfera de preocupări a aparatului va deveni mai cuprinzătoare, datorită problemelor noi ce se ivesc. Vor fi cazuri când persoane rămase în bază trebuie să fie trecute în evidența operativă generală și invers.

Important este ca aparatul informativ să dea dovadă de operativitate, de mobilitate, să țină seama de cerințele reale ale muncii, de evoluția bazei — care poate cuprinde și persoane fără antecedente politice din rîndul celor ce se manifestă dușmănos orînduirii socialiste, ca urmare a influenței rămășițelor claselor exploatatoare și a reacțiunii internaționale.

Buna desfășurare a operațiunii de selecționare a bazei de lucru se realizează numai printr-o continuă ridicare a nivelului politic și profesional al aparatului, prin atitudinea militantă a tuturor factorilor pentru promovarea noului în muncă și manifestarea unui înalt spirit de vigilență.

PREVENIREA SCURGERII DE INFORMAȚII, SARCINĂ DE BAZĂ A ORGANELOR DE CONTRASPIONAJ

General maior NEAGU COSMA

Culegerea de informații, ca o acțiune activă, determină în mod firesc o contra-acțiune de apărare, creîndu-se pretutindeni organe specializate de contraspionaj.

Intensificarea măsurilor de apărare a informațiilor ce constituie secrete de stat sau care nu sînt destinate publicității, se găsește într-un raport direct cu acțiunea dusă de către serviciul de spionaj de culegere a acestor informații. Aceasta, însă, nu presupune că organul de contraspionaj trebuie să aștepte o activizare a acțiunilor de culegere a informațiilor și, numai în funcție de aceasta să-și elaboreze tactica și să inițieze măsuri de contracarare. Indiferent de intensitatea acțiunilor duse pentru obținerea de informații secrete, organul chemat să asigure

securitatea lor, are obligația de a întreprinde, din timp, măsurile cele mai adecvate de neutralizare a dușmanului.

Sprijinindu-se pe legislația care-i conferă drepturi și răspunderi în apărarea secretelor de stat, organul de contraspionaj trebuie să ia măsuri preventive, specifice, pornind în primul rînd de la cunoașterea secretelor ce trebuie apărare, stabilind dinainte căile posibile de scurgere a acestora în străinătate, ținînd seama de metodele folosite de serviciile de spionaj pentru a intra în posesia lor. Scopul elaborării unor asemenea măsuri este de a contracara și a face inutile acțiunile serviciilor de spionaj străine.

În cei aproape 20 de ani de existență a organelor noastre de securitate, sarcina apărării secretelor de stat, a fost îndeplinită cu răspundere. În crîncena bătălie cu servi-

ciile de spionaj, ale căror acțiuni au vizat nu numai obținerea de informații secrete, ci au îmbrăcat, în anumite etape, un caracter brutal, agresiv, de imixtiuni grosolane în treburile interne ale statului român, de subminare a bazei politice a țării, prin organizarea în interior sau prin trimiterea, pe diferite căi, de bande subversive care urmăreau răsturnarea regimului, organele de securitate, inclusiv cele de contraspionaj, au raportat numeroase succese, prevenind scurgerea de informații, descoperind și făcând inofensivi pe acei care se ocupau cu asemenea îndeletniciri.

În această luptă, un rezultat deosebit de valoros l-a constituit formarea unor ofițeri de securitate bine pregătiți pentru sarcinile tot mai complicate pe linia contracarării acțiunilor desfășurate de serviciile de spionaj, împotriva țării noastre.

Măsurile inițiate au permis reținerea a numeroase rețele sau agenți izolați, bine instruiți sau dotați sub aspect tehnic, expulzarea din țară a cadrelor serviciilor de spionaj străine ce desfășurau astfel de activități și acționau sub acoperire diplomatică, neutralizarea și trecerea în inactivitate, a unor agenți ce acționau din exterior.

Acțiunile întreprinse de către organele de contraspionaj au evidențiat faptul că serviciile de spionaj străine acționează în baza unor reguli de muncă și responsabilități precis delimitate și bine puse la punct, atât sub aspectul realizării lor tehnice, cât și al conspirării acțiunilor întreprinse.

Este cunoscut că în țara noastră au fost trimiși agenți de spionaj în calitate de diplomați, comercianți, tehnicieni, membri ai unor delegații oficiale, dar și sub acoperiri inofen-

sive de turiști, vizitatori la rude etc., care au avut sau au de îndeplinit sarcini concrete pe linia obținerii de date cu caracter secret.

Aceștia sînt instruiți să-și adapteze permanent metodele la condițiile existente în țara noastră, să profite de „liberalizarea” ce există în diferite domenii, să pledeze pentru o asemenea „liberalizare”, tocmai în scopul lărgirii posibilităților lor de a culege informații prin „respectarea aparentă” a normelor care le reglementează prezența în România. Ei profită de astfel de înlesniri pentru a putea intra în posesia unor informații secrete, folosind atitudinea lipsită de vigilență a persoanelor cu care iau contact oficial sau incidental.

Serviciile de spionaj, pentru a culege informații cu privire la țara noastră, uzează de metode dintre cele mai diverse, începînd de la procedee legale — ca exploatarea presei, a publicațiilor, a emisiunilor radiofonice, obținerea de audiențe etc., și terminînd cu recrutarea de agentură din rîndul propriilor cetățeni, aflați în țara noastră sau chiar a cetățenilor autohtoni.

Deosebit de periculoasă este acțiunea de recrutare de agenți de spionaj din rîndul cetățenilor români. Serviciile de spionaj caută și studiază, cu multă răbdare, persoane bine plasate sub aspectul accesului la informații secrete, care se bucură de stimă și autoritate, manifestă competență sub raport profesional și, uneori, reușesc chiar să recruteze asemenea elemente. Valoarea unui astfel de agent pentru un serviciu de spionaj și pericolul pe care el îl prezintă pentru securitatea statului nostru, sînt evidente.

Sarcina noastră este aceea de a

face totul pentru a demasca asemenea agenți și a preveni scurgerea de informații.

Un cetățean român în timp ce se afla în vizită la rude în Austria, a fost întâlnit de o veche cunoștință care avea domiciliul în R. F. a Germaniei. Sub influența acestui „prieten“, cetățeanul român s-a declarat de acord să treacă clandestin în R. F. a Germaniei pentru a face o plimbare, fără ca pe pașaportul său să figureze călătoria făcută. Ajuns în Germania, „prietenul“ l-a predat serviciului de spionaj american, unde, sub amenințarea că-l va preda poliției germane pentru trecerea clandestină a frontierei, a cedat presiunilor, furnizând serviciului de spionaj american informațiile cunoscute de el și s-a angajat ca la întoarcere în țară să desfășoare activitate de culegere și transmitere de informații în favoarea S.U.A.

O dată tirgul făcut, acesta a fost trecut din R. F. a Germaniei în Austria folosindu-se de un pașaport american și de uniforma de subofiter al armatei S.U.A.

Din acest exemplu ca și din altele cunoscute în ultimii ani, reiese că împotriva cetățenilor români care călătoresc în străinătate în misiuni oficiale sau în interese particulare, se duce o acțiune intensă și periculoasă. Dintr-un document aflat în posesia noastră, rezultă că serviciile de spionaj ale S. U. A., prin agentura de care dispun în țările occidentale, au reușit să ia contact și să discute, în 1965, pe baza unui chestionar, cu aproximativ 750 cetățeni români care se deplasaseră în străinătate.

Desigur, că foarte puțini dintre cei care au fost abordați, și-au dat seama că întrebările, aparent ne-

vinovate, ce le-au fost puse, fac parte dintr-un chestionar pregătit cu abilitate de un serviciu de spionaj. Răspunsurile date, au permis însă spionajului american să se edifice asupra problemelor ce-l interesau.

Organelor noastre le este cunoscut și faptul că serviciile de spionaj organizează studierea sistematică a persoanelor vizate. Studiul început de regulă în țară, de către diplomați sau agenți veniți sub diferite acoperiri, este continuat în străinătate, urmărind să stabilească părțile vulnerabile ale celor ce le stau în atenție. Se folosește acordarea anumitor „înlesniri“ sau cadouri, în unele situații destul de substanțiale, antrenarea în afaceri necinstite, introducerea în cercuri dubioase cu scopul de a-i compromite și pe aceste baze, se acționează în final, în direcția recrutării și împingerii pe calea trădării de patrie.

Recent, în colaborare cu alte unități, s-a organizat prinderea în flagrant delict a unui cetățean român, cu muncă importantă într-o instituție centrală, în timp ce preda unui cetățean străin un document valoros, al cărui conținut, ajuns la cunoștința străinului, putea să provoace daune însemnate statului. Cetățeanul român lucra în favoarea străinătății de mai mult timp și transmisese deja unele informații cu caracter politic și economic.

Periculozitatea pe care această metodă utilizată de serviciile de spionaj o prezintă pentru securitatea statului, impune o mai bună organizare a urmăririi acestei probleme și implică în primul rând o elaborare mai temeinică și mai realistă a măsurilor ce le întreprindem pentru depistarea agenților recru-

tați dintre cetățenii români. În acest sens se impune cu acuitate, revizuirea metodelor ce le folosim în acțiunile duse asupra unor elemente suspecte din această categorie și îndeosebi renunțarea la metodele șablon. Trebuie să stabilim, pentru fiecare caz în parte, măsurile care să răspundă cu exactitate cerințelor lucrării, astfel încât procesul de urmărire să nu mai aibă un caracter formal, să nu creeze numai suspiciuni, ci să permită cunoașterea exactă a activității de spionaj desfășurată de către urmărit. În situațiile în care vom proceda în acest mod, putem avea satisfacția datoriei împlinite.

Conducerea de partid și de stat a evidențiat, în repetate rânduri, importanța activității pe care o desfășoară aparatul de securitate și necesitatea intensificării luptei pentru prevenirea scurgerii de informații, ce constituie secrete de stat.

În scopul perfecționării activității pe această linie, au fost luate o serie de măsuri organizatorice, au fost elaborate ordine și directive, iar în prezent se duce o susținută activitate de pregătire multilaterală a aparatului de contraspionaj.

În sprijinul activității de contracarare a încercărilor dușmanului de a lovi în orînduirea noastră au fost create organe specializate, s-a hotărît măsura introducerii acoperite a unor ofițeri de securitate în instituții și întreprinderi ce concentrează importante secrete de stat, a luat ființă un sector care să se ocupe de trierea străinilor suspecti și se pun bazele unei mai bune urmăriri a cetățenilor români care merg în străinătate.

Nimeni nu se mai îndoiește de faptul că un rol de seamă în apărarea secretelor de stat îl are mun-

ca preventivă desfășurată de către organele de securitate în rîndul salariaților care manipulează asemenea documente. Dar, numai elaborarea unor măsuri de securitate nu este suficient, atîta timp cît acestea nu sînt dublate de o susținută activitate educativă, de chemare la vigilență, de formare a unei conștiințe cetățenești în spiritul păstrării și apărării secretului de stat și sesizării prompte a eventualelor încercări, ale unor persoane neautorizate, de a intra în posesia lor. Apărarea secretului de stat trebuie să devină o chestiune de răspundere a fiecărei persoane și în această direcție se remarcă, ca pozitivă, activitatea din ultimele luni, pe linia controlului modului de păstrare și manipulare a documentelor secrete, de sesizare a neajunsurilor ce mai dăinuie în unele sectoare și de a propune măsuri de îndreptare conform H.C.M. nr. 310.

Sarcinile sporite ce revin organelor de securitate pentru prevenirea scurgerii de informații, impun activității ce o desfășoară un caracter mai profund, mai analitic, mai bogat. După opinia noastră, în etapa actuală pe linie de contraspionaj trebuie să insistăm în mod special în următoarele direcții:

Îmbunătățirea radicală a activității în acțiunile informative deschise asupra unor persoane — români sau străini — suspecte pentru apartenență la serviciile de spionaj. Este vorba în primul rînd, de a-i determina pe ofițerii ce desfășoară muncă în asemenea acțiuni să elaboreze măsuri realiste, strict axate pe cerințele fiecărei lucrări. Aceasta presupune să se renunțe la măsurile șablon, la dirijarea formală a informatorilor și la folosirea altor mijloace inutile în cazul

respectiv, sau pur și simplu contraindicate.

Este necesar ca măsurile ce se iau în acțiunile duse asupra suspectilor de spionaj, să creeze pentru organele noastre posibilități de documentare a activității de spionaj a urmăritului.

În condițiile în care serviciile de spionaj folosesc cu prioritate agenți individuali, dotați cu mijloace de legătură perfecționate, este cu atât mai necesară folosirea pe scară mai largă — pe lângă informatori — a mijloacelor tehnice, cu ajutorul cărora să putem documenta activitatea de spionaj (fotografii, filme, înregistrări pe bandă, depistarea scrisului ascuns etc.).

Îmbunătățirea activității contra-informative în rindul cetățenilor români care fac dese deplasări în străinătate, cu scopul de a depista pe acei care au fost atrași la colaborare de către serviciile de spionaj sau asupra cărora sint inițiate asemenea măsuri.

O atenție sporită va trebui să acordăm muncii de prevenire în lumina H.C.M. nr. 957, dar și elaborării unor măsuri care să permită o mai bună selecționare. Sintem de părere ca munca de supraveghere a celor pretabili la asemenea acțiuni, să se extindă cu mai multă eficiență și pe timpul deplasării în străinătate.

Nu încapе indoială că una din sarcinile majore ale activității de contraspionaj este acțiunea de pătrundere cu informatori în serviciile de spionaj dușmane. Este o sarcină deosebit de grea și de foarte mare răspundere, dar fără realizarea acesteia vom fi întotdeauna deficițari.

Pentru a fi la curent cu planurile serviciilor de spionaj, îndrep-

tate împotriva țării noastre și a le cunoaște din timp spre a putea lua măsuri de contracarare, se impune existența unor informatori adînc infiltrați în aceste servicii. Va trebui să realizăm mult mai mult pe această linie, decît am făcut pînă acum.

Concomitent cu aceasta, este necesară continua perfecționare a sprijinului ce-l acordăm unităților teritoriale pentru ridicarea calității activității ce o desfășoară.

Sarcina de a descoperi spioni și de a preveni scurgerea de secrete de stat, revine nu numai direcției noastre, ci și organelor corespondente din teritoriu.

Un conținut nou, ofensiv, în deplină concordantă cu sarcinile actuale, trebuie să imprimăm cooperării cu unitățile al căror profil de activitate ne este apropiat nouă. Este necesar ca aceste unități să-și unească eforturile și să reprezinte — așa cum este și în concepția Consiliului Securității Statului — un întreg, o preluare și continuare a problemelor și sarcinilor în ambele sensuri.

Concomitent, cooperarea cu celelalte organe de securitate trebuie să fie caracterizată de o informare reciprocă, operativă, deschisă și directă, păstrîndu-se regulile organizării și compartimentării muncii.

Chezășia îndeplinirii cu succes a atribuțiilor ce ne revin, constă în continua perfecționare a activității pe care o desfășurăm, în stabilirea unei depline concordanțe între obiectivele ce le avem de realizat și căile prin care ajungem să facem acest lucru, în cunoașterea rolului nostru în sistemul organelor de securitate și în asigurarea unui cadru corespunzător pentru activitate eficientă.

SELECȚIONAREA ELEMEN- TELOR DUȘMĂNOASE DIN RÎNDUL CETĂȚENILOR STRĂINI

Serviciile de spionaj și cercurile de transfugi depun eforturi sporite pentru a găsi căi și mijloace prin care să încerce să dea lovituri și să frneze dezvoltarea impetuoasă a României socialiste.

Ele fac totul pentru a obține informații de ordin politic și cu privire la potențialul economic și militar, informații din domeniul tehnico-științific sau cu privire la planurile și perspectivele politice și de dezvoltare ale țării noastre.

Din experiența organelor de securitate rezultă că dușmanul nu s-a limitat și nu se limitează numai la culegerea de informații, ci atunci când a reușit să-și creeze condiții favorabile, a trecut și la acțiuni care au vizat subminarea economiei naționale, sabotajul sau propaganda contrarevoluționară.

Cazurile de turiști demascați ca spioni, precum și cazurile depistate pe linia comerțului exterior, a construcțiilor de mașini, a industriei ali-

mentare etc., ilustrează agresivitatea spionajului dușman și formele pe care le îmbracă activitatea serviciilor de spionaj împotriva țării noastre.

Este bine cunoscut faptul că, în trecut nu prea îndepărtat, serviciile de spionaj erau obligate să folosească în principal căile ilegale pentru a strecura agentura în țara noastră. În actuala conjunctură însă, dat fiind dezvoltarea continuă a relațiilor internaționale ale statului nostru, serviciile de spionaj caută să profite de aceste relații și să folosească căile legale pentru trimiterea agenturii în R. S. România, ele implicând greutăți și riscuri mai reduse.

Referindu-se la posibilitățile pe care le oferă calea turismului pentru culegerea de informații din țara noastră, șeful Departamentului de contra-spionaj englez M. 15, generalul Carlton Williers, a afirmat: „turiștii reprezintă o masă enormă care o dată pătrunsă pe teritoriul României nu mai poate fi perfect supravegheată. În această masă de turiști este strecurat în fiecare sezon un număr de cadre și agenți care pot circula prin București și prin țară, de unde se întorc cu un important material și cu fotografii de mare valoare. Din rîndul celor ce merg în vizită la rude sînt unii care, de asemenea, se întorc cu material spectaculos“.

La concluzii similare au ajuns și serviciile de spionaj ale R. F. a Germaniei și S. U. A., care consideră că: „localitățile Mamaia și Varna sînt locuri potrivite pentru întîlnirile cu agentura care acționează în țările socialiste“.

Cît de vertiginos a crescut baza de mascare a spionilor trimiși în țara noastră sub acoperirea de turiști, comercianți, ziaristi, delegați cultural-sportivi, tehnicieni etc., ne-o demonstrează simpla enunțare a cîtorva cifre.

Dacă în 1956 R. S. România a fost vizitată de 590 cetățeni din statele capitaliste, în anul 1966 numărul lor a fost de circa 215.000, dintre care 200.000 turiști, 12.500 comercianți și peste 400 ziaristi.

În 1967 au venit în țara noastră din statele capitaliste peste 260.000 turiști, 16.000 comercianți, circa 4600 cetățeni în tranzit și peste 500 ziaristi.

Dezvoltarea relațiilor statului nostru, care au determinat an de an creșterea considerabilă a numărului de străini ce ne vizitează țara, a pus în fața aparatului de securitate probleme care nefiind analizate și clarificate la timp au creat confuzii în concepția unor ofițeri cu privire la modul de a aborda problema străinilor și de a rezolva sarcinile ce revin pe această linie organelor de securitate.

A existat o anumită perioadă în care s-a acreditat concepția că fiecare cetățean străin venit în țara noastră, din statele capitaliste, este cel puțin un dușman, dacă nu un spion. Rezultatele unei asemenea aprecieri au fost măsurile pripite, stîngiste, ca: urmărirea în masă a turiștilor și contactările în masă, acțiuni care s-au soldat cu desconspirări, șicanare, străinilor și proteste, în unele cazuri, chiar la nivel statal.

Mai tîrziu a existat o perioadă în care s-a înfiripat concepția după care străinii n-ar prea avea ce să spioneze în țara noastră. În susținerea ideii se menționa faptul că în construcția unor obiective economice de im-

portanță statală au fost antrenate firme capitaliste. A fost o greșeală tot atît de gravă și periculoasă, care a dus la crearea unei atmosfere de autoliniștire, de slăbire a vigilenței. Datorită unei interpretări denaturate a realității, nu s-a ținut seamă că pe măsura întăririi statului nostru, serviciile de spionaj își întesesc eforturile și folosesc orice cale și mijloc pentru a lovi în securitatea patriei. Nu s-a ținut seamă nici de faptul că pe măsura dezvoltării relațiilor noastre externe crește numărul de străini care ne vizitează și implicit se măresc și posibilitățile serviciilor de spionaj de a trimite agentura sub acoperirea ce o oferă diversele categorii de străini, ce vin temporar la noi în țară.

În sfîrșit, în ultima perioadă de timp — sau mai bine zis în ultimii 2—3 ani — în activitatea de selecție a elementelor dușmănoase din rîndul cetățenilor străini ce vin în țara noastră, și în urmărirea lor informativă s-au ridicat și se mai ridică o serie de întrebări, care în esență se rezumă la:

— dacă e posibil ca organele de securitate cu efective limitate, să facă față sarcinii de a depista și urmări elementele dușmănoase din rîndul străinilor, ținînd seama că numărul acestora este în continuă creștere și nelimitat;

— dacă se poate realiza selecția elementelor dușmănoase din rîndul vizitatorilor străini și urmărirea lor informativă, fără urmărirea informativ-operativă a tuturor cetățenilor străini care ne vizitează țara.

Acest fel de a pune problema, împreună cu concepția că urmărirea informativ-operativă a străinilor pe teritoriul țării noastre ar fi un atribut

în exclusivitate al organului de contraspionaj, nu poate duce decît la sădirea unei atmosfere de demobilizare, aspect tot atît de periculos ca şi celelalte două care au fost enunţate.

Prin orientarea dată de Consiliul Securităţii Statului în problema muncii cu străinii, cît şi prin proiectul de Directivă cu privire la organizarea şi desfăşurarea muncii informativ-operative; organizarea evidenţei şi exploatarea fondurilor de arhivă ale organelor securităţii statului, s-a ajuns la clarificarea concepţiei de lucru în acest domeniu, precizîndu-se şi delimitîndu-se competenţa şi atribuţiile fiecărui organ de securitate în parte, precum şi obligativitatea conlucrării şi cooperării organelor de securitate pentru sporirea eficienţei muncii informativ-operative.

Dacă se va înţelege că problema străinilor nu este un atribut exclusiv al organului de contraspionaj şi că întregul aparat informativ-operativ de securitate, cu întreaga sa reţea de informatori şi colaboratori, este chemat să-şi aducă aportul la identificarea elementelor duşmănoase din rîndul străinilor şi că acestea trebuie să fie lucrate pe linii de muncă, în funcţie de activitatea pe care o desfăşoară — spionaj, subminare, sabotaj, propagandă contrarevoluţionară — pe baza unui schimb operativ de informaţii şi acolo unde este cazul în cooperare — de către două sau chiar mai multe organe, — răspunsul la prima întrebare nu poate fi decît că există forţele necesare pentru urmărirea informativ-operativă a elementelor duşmănoase din rîndul vizitatorilor străini. Totul va depinde însă numai de felul cum vom şti să ne organizăm munca şi de

măsurile pe care le vom iniţia pentru a preveni şi curma la timp orice încercări ale duşmanului de a lovi în securitatea patriei noastre.

La aceasta mai trebuie adăugate şi posibilităţile insuficient exploatare pe care le oferă — în identificarea străinilor suspecţi şi a legăturilor acestora — cooperarea cu organele de miliţie şi îndeosebi folosirea sefilor de posturi precum şi a reţelei informative a aparatului de investigaţii.

De asemenea, traducerea în viaţă a H. C. M. nr. 957 din 1966 şi folosirea cu pricepere a acestei Hotărîri de către organele noastre, va duce la un aport substanţial al oamenilor muncii, la îndeplinirea sarcinii ce ne revine de a apăra securitatea statului de acţiunile puse la cale de duşmani, prin intermediul străinilor ce ne vizitează ţara.

În ceea ce priveşte cea de a două problemă, — dacă e posibilă o selecţie fără urmărirea informativ-operativă a tuturor străinilor care ne vizitează ţara — răspunsul, de asemenea, nu poate fi decît afirmativ.

Din practica organelor de securitate şi îndeosebi din cazurile depistate în decursul anilor pe linie de contraspionaj, au rezultat unele criterii de care este bine să se țină seama în munca de selecţionare a elementelor duşmănoase din rîndul străinilor ce vin în ţara noastră.

Din criteriile generale de selecţie considerăm că n-ar trebui să lipsească: străinii semnalafi că au avut tangenţă cu serviciile de spionaj; cei care au lucrat în ţara noastră la firme cu capital străin, la reprezentanţele diplomatice etc.; străinii semnalafi că contactează cetăţeni români cu ocazia deplasării acestora în

exterior; cei despre care se stabilește că fac parte din organizații sau grupări politice, religioase, naționaliste etc.; străini care se interesează sau încearcă să pătrundă în zone unde sînt obiective economice de importanță deosebită, obiective militare etc., în care de regulă diplomații nu au acces, sau se interesează de anumite date care, în mod obișnuit, nu pot intra în preocupările simple ale unui vizitator străin.

De asemenea, trebuie să se acorde o atenție deosebită celor care manifestă interes de a cunoaște situația diferitelor cadre cu munci de răspundere pe linie de partid și de stat: străinilor care au o comportare suspectă la intrarea, în timpul sederii sau la ieșirea din țară precum și celor care introduc la noi materiale de propagandă naționalist-șovină, religioasă etc.; persoanelor care încearcă să corupă (material, ideologic, religios etc.); cei care o dată veniți în țară au preocupări diferite decît scopul anunțat al călătoriei (intră în țară ca oameni de afaceri, dar nu se prezintă la întreprinderile de comerț exterior, ci încep să colinde România ca turiști); cei care venind de mai multe ori își schimbă motivele, de exemplu: turiști, comercianți, ziariști etc.

În atenția organelor de securitate trebuie să stea și străinii originari din România (fugari sau plecați legal); persoanele care vin foarte des în țara noastră; emigrați recent din țară care, la scurt timp, încep sub diferite acoperiri să vină frecvent în vizită; străinii care vin neapărat cu ocazia unor evenimente politice deosebite; cei care tranzitează în mod repetat precum și străinii care depășesc termenul de tranzitare; persoa-

nele semnalate cu activitate suspectă de către organele de stat ale țărilor prietene.

Această enunțare nu epuizează toate posibilitățile, dar poate constitui un îndreptar care, completat cu alte criterii ce vor rezulta din activitatea practică, va ajuta în a ne fixa atenția de la bun început asupra unor anumite categorii de elemente dușmănoase.

Pentru a ilustra cît de important este ca în munca de selecție să se țină seama de aceste considerente, prezentăm cazul unui spion vest-german.

Începînd din anul 1963, atît în sezonul turistic de vară cît și în cel de iarnă, a început să vină cu mașina — în calitate de turist — cetățeanul vest-german „von F. W.”.

Agentura de la hotelurile din București, Mamaia și Brașov precum și unii informatori din rîndul interpretilor de la O. N. T. au furnizat cîteva note în care turistul era descris ca o persoană ce admira realizările din țara noastră, necunosător al limbii române și care se încadrează perfect în programul turistic stabilit.

Se părea că nu erau nici un fel de motive pentru a fi luat în lucru și urmărit informativ.

Cu ocazia expoziției R. F. a Germaniei la București, din anul 1965, ofițerul care lucra acoperit în cadrul acestei expoziții a cunoscut, printre alți delegați sau reprezentanți ai firmelor vest-germane, pe „von F. W.”, venit de data aceasta în R. S. România, în calitate de reprezentant al unei importante firme industriale din R. F. a Germaniei, prin intermediul căreia organele noastre au stabilit că serviciul de spionaj vest-german a trimis în țara noastră mai mulți agenți sub acoperire de comercianți.

Cu ocazia contactelor, ofițerul a reușit să stabilească, în mare, aceleași probleme pe care le-au semnalat informatorii care l-au cunoscut pe „von F. W.” în calitate de turist: un individ manierat, cu rădite manifestări de simpatie pentru țara noastră, cu „admirație” pentru realizările înregistrate și în plus foarte preocupat de a plasa pe piața noastră unele din exponatele firmei pe care o reprezenta.

Dat fiind această comportare a lui „F. W.”, ofițerul a propus să se aprobe studierea și atragerea lui treptată la colaborare.

După primele contacte de adâncire a studiului, s-a ajuns la concluzia că este un element cu posibilități informative, care cunoaște o serie de comercianți vest-germani urmăriți de organele noastre și cu bune posibilități de a furniza și material de ordin tehnic.

Ajungându-se cu propunerile la conducerea Direcției, pentru a se obține aprobarea de atragere treptată la colaborare a lui „F. W.”, s-a ridicat următoarea problemă:

De unde interesul acestui „von F. W.” de a ne vizita țara în repetate rânduri ca turist, când el era — după afirmațiile sale — doctor în științe economice, care datorită unei situații materiale bune n-a fost niciodată sălariat și cum a ajuns dintr-o dată acest om „de bani gata”, reprezentantul unei firme vest-germane, pentru afacerile cu țara noastră?

Această întrebare a impus o verificare mai serioasă a lui „F. W.”, cu care ocazie s-au stabilit o serie de date deosebit de importante și anume: cunoștea la perfecție limba română; s-a născut în Cetatea Albă, iar după instaurarea dictaturii fasciste în Germania a devenit ofițer și mai târziu —

în perioada celui de al doilea război mondial — a lucrat ca atașat de presă la Ambasada Germaniei din București, având totodată și misiunea de a face recrutări în rândul tineretului de naționalitate germană, pentru trupele S. S.

Desigur că aceste date au schimbat cursul acțiunii și s-a organizat urmărirea lui informativ-operativă în mod corespunzător.

În cele din urmă, a fost prins în flagrant delict într-unul din hotelurile din București, în momentul când primea informații de la un funcționar din cadrul Ministerului Comerțului Exterior și când îi înmîna acestuia bani pentru informațiile primite.

Dacă în acest caz s-ar fi ținut seama de la început de unele din criteriile de selecționare arătate, ca: frecvența vizitelor sale turistice precum și mai târziu reapariția sa în țară în calitate de comerciant, deși existau date că niciodată n-a ocupat vreun serviciu, acțiunea de depistare și documentare a activității criminale dusă de „von F. W.” pe teritoriul țării noastre s-ar fi încheiat în mod operativ și nu i s-ar fi dat posibilitatea să desfășoare o asemenea activitate.

Exemple similare se pot da atât din activitatea organelor centrale de securitate, cât și a celor din teritoriu. Ele demonstrează că, în măsura în care s-a lucrat cu discernămint, s-a făcut o selecție judicioasă a elementelor dușmănoase din rândul străinilor ce ne vizitează țara și s-au întreprins măsuri informativ-operative corespunzătoare, s-a putut preveni scurgerea unor importante secrete de stat, au fost contracarate acțiuni subversive întreprinse de spionajul dușman și s-a prevenit producerea de daune economiei naționale.

De mult, pentru nimeni și mai cu seamă pentru ofițerii de securitate, nu mai este un secret că organizația legionară a fost o creație fascistă — copie fidelă a falangei franchiste, cămășilor negre musoliniene, secțiunilor de asalt hitleriste etc. — menită să fie opusă și să reprime avântul revoluționar al clasei muncitoare și, în general, al tuturor forțelor progresiste. Activitatea ei a fost, nu presărătă ei, saturată de crime, de sîngele revolu-

existența imperialismului și a acțiunilor războinice ale acestuia, în care legionarii văd „posibilitatea” revenirii lor la conducerea țării. „Nu trebuie să uităm — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea cu activul nostru de bază — că atîta timp cît există imperialismul și reacțiunea mondială, se menține și pericolul unor acțiuni îndreptate împotriva țărilor socialiste, deci și a țării noastre”.

În dezvoltarea acestei idei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a atras atenția că

INTENSIFICAREA ACTIVITĂȚII INFORMATIV-OPERATIVE ÎMPOTRIVA ELEMENTELOR LEGIONARE ACTIVE

 Locotenent-colonel AUREL IANA

ționarilor și al tuturor acelor elemente progresiste, patriotice care au îndrăznit să se afirme ca atare.

Orice referire concretă la nume de victime și acțiuni contrarevoluționare ale organizației legionare este de prisos pentru că acestea sînt cunoscute de întregul nostru popor. În această lumină apare explicată, cu prisosință, atenția acordată activității rămășițelor active ale organizației legionare.

Deși depășite, infirmate și condamnate istoricește, ideile legionare persistă încă în concepția legionarilor activi care se împotrivesc cu îndrăzneală socialismului.

Speranțele lor sînt întreținute de

„...nu există nici un temei, mai cu seamă pentru lucrătorii de securitate... de a se lăsa pradă autoliniștirii”.

Pornind de la realitatea pe care o prezintă în stadiul actual situația fostei organizații legionare, Consiliul Securității Statului a elaborat măsuri concrete de asigurare a intensificării muncii informativ-operative împotriva elementelor dușmănoase din rîndul legionarilor.

Una din cerințele principale puse în fața aparatului de securitate, se referă la însușirea unei concepții înaintate cu privire la folosirea mijloacelor și a metodelor ce le avem la dispoziție, pentru a asigura concentrarea potențialului de

lucru numai asupra legionarilor care întreprind ori sînt capabili să întreprindă acțiuni ostile orînduirii noastre. Această nouă concepție a fost impusă de realitatea obiectivă pe care o prezintă astăzi structura social-morală a societății noastre, ca urmare a profundelor transformări produse în conștiința oamenilor.

De altfel, însăși constatările făcute în urmărirea legionarilor, confirmă faptul că nu toți membrii fostei organizații legionare sînt în prezent dușmani ai regimului. Faptul că organizația legionară s-a folosit în activitatea sa de unii oameni în concepția cărora nu a reușit să imprime ideologia ei dușmănoasă, să-i fanatizeze, este un adevăr care nu poate fi contestat. Desigur că astfel de oameni și-au revenit în fața realităților socialiste, uriașa muncă ideologică desfășurată de către partid determinîndu-i la o activitate onestă, în cadrul noii noastre societăți.

Legionarii care prezintă pericol real pentru securitatea statului nostru, a căror atitudine, comportare și activitate trebuie cunoscută profund, sînt însă în primul rînd cei care, într-o formă sau alta, întreprind acțiuni dușmănoase, precum și acei care, deși în prezent nu se opun în mod deschis statului nostru, își mențin concepțiile și speranțele în așteptarea unui „moment prielnic”.

Intensificarea muncii organelor de securitate a prilejuit obținerea unor informații care, sintetizate, conduc la concluzia că a sporit activitatea legionarilor din categoriile menționate. Ei consideră că libertățile democratice din țara noastră se datoresc „slăbiciunilor” regimului față de presiunile exterioare și că, deci, pot acționa întrucît statul nu ar trece la măsuri represive pentru a nu-și știrbi prestigiul internațional și a nu-și crea complicații pe acest plan.

Unele acțiuni, preocupări și raționamente legionare, au început să se gene-

realizeze, rezultînd că legăturile dintre ei capătă din ce în ce mai mult caracter de activitate. În general, acestor legături se încearcă a li se da un caracter întîmplător sau sînt mascate sub diferite forme și prin ele se urmărește cunoașterea poziției politice prezente, informarea reciprocă asupra politicii interne și internaționale precum și stabilirea situației altor legionari, cunoscuți comuni. Importanța pe care legionarii o acordă permanentizării legăturilor dintre ei este explicată în mod concludent de către unul dintre foștii conducători care susține că „deocamdată, nu se poate trece la reorganizarea mișcării, însă nici nu este îngăduit să se stea pasiv cînd în întreaga lume se frămîntă lupta împotriva comunismului”.

Atrage atenția faptul că legionarii activi, apreciînd că forțele lor au fost considerabil diminuate și că schimbarea regimului din țara noastră nu este posibilă în condițiile actuale, au început acțiuni de recuperare a unor foști membri și, concomitent, se străduiesc să-și îmbroască rîndurile cu elemente tinere, avînd în vedere în primul rînd pe fiii lor, ai rudelor, ai prietenilor, colegi de serviciu etc. Pentru a nu se expune, ei se orientează către elemente înapoiate, religioase, prooccidentale etc.

Indicată încă din detenție, această activitate este practică de mulți legionari. Ei cultivă prietenia elementelor asupra cărora urmează să acționeze și, treptat, încep să le vorbească de suferințele lor, de activitățile desfășurate, sfîrșind cu discuții asupra așa-ziselor idealuri sociale ale organizației legionare. Cu fiii și chiar cu rudele lor mai apropiate, lucrurile se simplifică. Exploatarea sentimentelor manifestate față de ei, discută deschis despre organizația legionară, și despre conducătorii acesteia, pe care-i prezintă ca oameni învestiți cu puteri supranaturale.

Recent, organele de securitate au pus

capăt activității dușmănoase desfășurată de un conducător legionar, care după punerea în libertate în 1964, a întreprins acțiuni de atragere a unor tineri cu scopul indoctrinării și determinării acestora la împotrivire față de regimul nostru. Consecințele activității sale dușmănoase s-au materializat în influența negativă pe care unul din fiii săi a exercitat-o asupra prietenilor lui încercând să-i constituie într-o grupare contrarevoluționară.

Se constată că în ultimul timp legionarii activi, în special din rindul foștilor condamnați, sînt tot mai mult preocupați de crearea unor lucrări, în conținutul cărora descriu elogios activitatea organizației, ideologia acesteia, precum și diverse aspecte din viața de detenție. În concepția lor, aceste lucrări trebuie să constituie o bibliografie „istorică și ideologică” legionară, de care să se folosească în activitatea de atragere a noi aderenți. Ei consideră această acțiune ca fiind deosebit de necesară și pentru faptul că asigură transmiterea concepțiilor lor generațiilor viitoare.

Pentru a avea o imagine completă asupra acestui aspect, este necesar să cunoaștem că asemenea preocupări „literare” au atît legionarii foști conducători intelectuali, cît și membri de rînd, unii chiar lipsiți de pregătirea necesară. Atunci cînd astfel de oameni reușesc să pătrundă în cenoacuri literare, în redacțiile unor reviste, edituri ori în cercurile unor tineri, au și posibilitatea de a-și răspîndi concepțiile dușmănoase.

Cu toate că în diverse sectoare ale economiei naționale au loc frecvent fenomene și evenimente care aduc serioase prejudicii materiale, nu cunoaștem în măsura necesară contribuția legionarilor la producerea acestora.

Este adevărat că din urmărirea multor legionari, uneori din afirmațiile acestora față de rețeaua informativă

rezultă interesul pe care-l manifestă pentru a nu atrage în nici un fel observații critice asupra lor, ci dimpotrivă se comportă cu tact și de multe ori reușesc să cîștige încredere.

Se cunosc totuși cazuri în care legionarii îndeamnă la acțiuni de sabotaj, sfătuind persoane, în care au deplină încredere, să lucreze încet, să facă să treacă timpul, să nu se grăbească, să nu găsească soluții etc. În același timp, legionarii activi interpretează dușmănos măsurile hotărîte de partid și de guvern pentru ridicarea economiei noastre naționale pe o treaptă superioară, încercînd să semene neîncrederea în eficiența acestor măsuri.

Pe unul din marile șantiere ale țării, unde lucrează mai mulți legionari, s-au efectuat lucrări de proastă calitate, cauzîndu-se atît prejudicii materiale cît și intîrziere în respectarea termenului de execuție. Unul dintre aceștia, fost condamnat, a afirmat că „este de așteptat acest lucru deoarece ai noștri acționează cînd nici nu te aștepti”.

A început să capete o răspîndire tot mai largă ideea legionară că realizările îndeplinite de regimul nostru nu sînt altceva decît traducerea în viață a propriei lor politici. Ei interpretează, în mod voit denaturat politica justă a partidului și guvernului nostru, de promovare a principiului independenței și suveranității naționale și de apărare a intereselor poporului român, cu scopul de a produce unele confuzii și, pe această bază, să-și poată susține concepțiile lor.

Deopotrivă, atît legionarii activi care întreprind acțiuni ostile cît și cei ce stau în expectativă, urmăresc cu deosebită atenție evenimentele internaționale și desfășurarea diverselor conflicte dintre state, considerînd că evoluția acestora în direcția dorită de ei, va duce la apariția „momentului oportun”. Ei caută să descifreze în aceste conjuncturi, im-

prejurarea și timpul cel mai potrivit fiind, trecînd la acțiune împotriva regimului nostru, ar putea fi sprijiniți de cercurile imperialiste.

Evenimente ca cele din Grecia, Orientul Apropiat, războiul de agresiune dus de către imperialiști împotriva poporului vietnamez, loviturile de stat organizate de reacțiune în țări ce s-au scuturat de jugul colonialist precum și apariția unor puncte de vedere diferite în sinul mișcării comuniste și muncitorești internaționale, sînt folosite de legionari în argumentarea necesității intensificării activității lor.

Mentînerea moralului legionar și stimularea speranțelor de reinstaurare a vechilor rînduiri în țara noastră, sînt alimentate și de existența emigrației legionare.

Inițial, cu oarecare teamă și ulterior cu mai mult curaj, unii legionari din emigrație ne-au vizitat țara, ocazie în care au realizat și misiuni de tatonare a condițiilor social-politice existente în România și de cunoaștere a poziției pe care unii foști conducători se situează în prezent.

Este de așteptat ca în urma decretului de amnistiere și grațiere din decembrie 1967, tot mai mulți legionari din emigrație să ne viziteze țara, folosind acest prilej și pentru realizarea unor legături de activitate.

Fără pretenția de a fi epuizat întreaga gamă de metode și mijloace folosite de legionari în activitatea ce o desfășoară împotriva regimului nostru, din cele arătate se desprinde concluzia că aceștia își adaptează relativ ușor conduita și acțiunile dușmănoase la condițiile concrete existente. Această trăsătură a caracterizat în general activitatea legionară în diferitele etape ale existenței sale. Avînd o bogată experiență în activitatea clandestină, legionarii au desprins întotdeauna din contextul situației social-politice, acele aspecte care, spe-

culate, i-au ajutat să-și mențină influența în rîndul adepților lor, să inducă în eroare anumite persoane înapoiate și să stabilească forme de activitate adecvate.

O concluzie de importanță deosebită care se desprinde din urmărirea acestei categorii de elemente, se referă la faptul că în rîndul legionarilor care adoptă o atitudine de expectativă și nu întreprind acțiuni deschise, întîlnim de regulă persoane cu experiență îndelungată în activitatea clandestină (foști condamnați, elemente care au deținut funcții de conducere în organizația legionară etc.) care ținînd seama de insuccesele pe care le-au înregistrat, consideră că în prezent nu sînt condiții favorabile întreprinderii de acțiuni subversive.

Rezultă, de aici, necesitatea de a avea permanent în atenție legionarii care-și mențin concepțiile și speranțele, analizînd și apreciînd cu foarte mult discernămint chiar și unele atitudini de aprobare a politicii partidului și statului nostru.

O justă apreciere a periculozității legionarilor nu este posibilă fără luarea în considerație a faptului că, în concepția unora din ei, a pătruns tot mai mult ideea conservării, care-i determină ca între perspectiva de a se reîntoarce la închisoare și viața de familie, să o preferere pe aceasta din urmă. Fără îndoială că din punctul lor de vedere aceștia nu greșesc, dar noi ofițerii de securitate am comite o gravă greșală, nesusizînd în aceasta o tactică folosită de către legionarii potențial periculoși.

Sinteza informațiilor obținute în urmărirea legionarilor, raportată la cerințele stăpînirii temeinice a activității pe care aceștia o desfășoară, nu răspunde încă unor întrebări majore care se pun în legătură cu cea mai periculoasă categorie de elemente dușmănoase.

Consiliul Securității Statului, prin măsurile adoptate, prin elaborarea proiect-

tului de Directivă cu privire la organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative, prin analiza atentă a studiului activității de urmărire a legionarilor și elaborarea direcțiilor în care trebuie acționat, a creat toate condițiile pentru a realiza urmărirea pas cu pas a legionarilor, cunoașterea intențiilor acestora și prevenirea încercărilor lor de împotrivire.

Este de neconceput o muncă superioară de urmărire a legionarilor, fără o temeinică pregătire politică, profesională și de cultură generală, fără cunoașterea particularităților ce caracterizează activitatea și pericolitatea lor.

Deosebit de importantă este operațiunea de reconsiderare a evidenței operative și respectiv de selecționare în baza de lucru a acelor legionari capabili să-și continue, într-o formă sau alta, să-și reia într-un moment sau altul, activitatea dușmănoasă împotriva statului nostru socialist.

O condiție esențială pentru cunoașterea în profunzime a clandestinității legionare, o constituie îmbunătățirea muncii de instruire și de dirijare a informatorilor existenți, folosirea judicioasă a întregului potențial de care aceștia dispun și verificarea lor permanentă.

Concomitent, calitatea rețelei informative trebuie îmbunătățită prin noi recrutări, alegând în acest scop legionari care au deținut grade și funcții în organizație, foști condamnați care se bucură de încrederea celor aflați în baza noastră de lucru sau care se află în atenția centrelor legionare din străinătate. Analizând temeinic trăsăturile ce caracterizează persoana unor foști conducători legionari, pentru a înlătura orice posibilitate de hazard, este necesar a se acționa cu mai mult curaj, hotărâre și perseverență în atragerea lor la colaborare cu organele de securitate. În astfel de acțiuni, ofițerii cu funcții de conducere au posibilitatea dar și datoria de a-și aduce contribuția,

participând direct la buna desfășurare a acestora.

Ținând seama de particularitățile ce le prezintă munca informativă în rîndul legionarilor, faptul că aceștia au o îndelungată experiență în activitatea clandestină, că sînt preocupați de a depista informații organelor de securitate, se impune acordarea unei atenții deosebite conspirării acestora, prin îmbunătățirea metodelor și mijloacelor de realizare a legăturii. În cazul unor informatori valoroși, folosiți în acțiuni informative sau diverse combinații, vor trebui studiate și aplicate sisteme de legătură impersonală.

O atenție deosebită va trebui acordată verificării informațiilor primite despre activitatea unor legionari cît și asigurării posibilităților de documentare asupra atitudinii și acțiunilor lor dușmănoase. Această cerință este cu atît mai actuală în prezent, cînd cadrelor noastre le revine sarcina îndeplinirii tuturor operațiunilor pe care le presupune finalizarea unei acțiuni, pînă la trimiterea celui urmărit în justiție.

Pornind de la existența unor materiale, care indică unele legături între legionarii din țară și din străinătate, este absolut necesar a se studia și aplica măsuri combinate în toate aceste cazuri, pentru a cunoaște planurile căpeteniilor legionare cu privire la activitatea legionarilor din țară, orientările ce sînt date acestora și felul în care sînt transmise. Cunoșcînd temeinic modul de realizare al acestor legături, prin interpunerea unor informatori capabili și bine verificați, organele de securitate vor putea rezolva sarcini majore cum sînt dezinformarea, destrămarea, atragerea în țară a unor curieri, stabilirea acțiunilor dușmănoase îndreptate împotriva regimului nostru etc.

În activitatea ofițerilor de securitate, vor trebui să-și găsească loc și preocupări pe linia neutralizării și scoaterii de sub influența vechilor concepții, a unor legionari pretabili transformării lor pozi-

tive. Pe această linie organele de securitate posedă o bună experiență care trebuie valorificată la maximum.

Prin exploatarea operativă a unor date și fapte privind comportamentul imoral, antisocial, din viața personală și de serviciu, a unor conducători fanatici, vom putea să acționăm și în direcția compromiterii, demascării și izolării lor, neutralizând în acest mod influența pe care o mai pot exercita în rîndul celorlalți legionari.

Pentru a asigura desfășurarea unei activități organizate în urmărirea legionarilor activi, este imperios necesar ca munca în această problemă să fie coordonată printr-un plan judicios întocmit, care să cuprindă atît sarcini imediate cît și de perspectivă. În legătură cu acesta, trebuie să avem în atenție, că nu este posibilă întocmirea unui plan cu o perspectivă reală fără analiza temeinică, multilaterală a stadiului în care munca informativ-operativă se află în prezent, fără o apreciere justă a informațiilor existente, fără renunțarea la orice manifestare de rutină și de șablonism.

Cunoscînd pericolozitatea socială a activității legionarilor, subtilitatea formelor și metodelor pe care le folosesc, ușurința cu care își schimbă tactica de acțiune împotriva regimului nostru și experiența activității clandestine pe care cei mai mulți dintre legionarii activi o posedă, se lasă un cîmp larg inițiativei ofițerilor de securitate în studierea și aplicarea unor măsuri combinate, care să permită cunoașterea planurilor urzite de către legionari.

Experiența activității de pînă acum, a scos cu prisosință în evidență că, iată o imagine de ansamblu asupra atitudinii, comportării și acțiunilor întreprinse de legionarii activi, nu se pot trage concluzii reale și respectiv, nu se pot hotărî măsuri eficiente. Rezultă de aci necesitatea centralizării și sintetizării informațiilor ce caracterizează activitatea legionarilor,

pentru a desprinde trăsăturile ei principale și a orienta corespunzător munca informativ-operativă a organelor noastre.

Centralizarea pe țară a acestor informații se impune în mod necesar, deoarece analiza atentă a unor acțiuni și fenomene dispersate din punct de vedere teritorial, poate permite concluzii privind forma de conducere a acestora, creșterea ponderii unei forme sau metode, măsura în care activitatea dușmănoasă din țară este influențată de emigrația legionară precum și potențialul activ al fostei organizații legionare, în vederea unei juste orientări a muncii organelor de securitate. Această sarcină deosebit de importantă revine organului nostru, care va trebui informat în mod operativ de către inspectorate, cu toate aspectele rezultate din urmărirea legionarilor.

Acționînd cu fermitate împotriva elementelor legionare active, va trebui ca în munca pe care o desfășurăm, să avem permanent în atenție — așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — că „...posibilitatea lor de a acționa este foarte limitată, ele negăsind nici un fel de sprijin în rîndul poporului român. Dacă asemenea elemente pot găsi vreodată sprijin undeva, apoi acesta poate veni numai din afară, de la cercurile reacționare, imperialiste”.

Faptul că acțiunile legionarilor, ca de altfel ale tuturor elementelor reacționare nu mai găsesc sprijin în interior, a dus la restrîngerea treptată a funcției represive a statului nostru. Ar fi însă deosebit de periculos dacă am considera că aceasta înseamnă și micșorarea importanței funcției represive, deoarece valorile sociale ce trebuie apărute sînt tot mai bogate. Evoluția acestei funcții, nu trebuie să însemne nici pe departe, autoliniștire, tocirea vigilenței față de elementele fanatice care își continuă activitatea potrivnică statului nostru socialist, ci dimpotrivă, întărirea la cel mai înalt nivel a vigilenței revoluționare.

MIJLOACE TEHNICE MODERNE

FOLOSITE IN SPIONAJ

Dezvoltarea tehnicii într-un ritm rapid, în special în ultimul timp, și-a pus amprenta și pe dotarea tehnică a serviciilor de informații și contrainformații. Progresul tehnic în domeniul înregistrării sunetului și a imaginii, transmiterea acestora la distanțe apreciable, ultimele realizări în tehnica fotografică, a chimiei etc., sînt aplicate cu eficacitate crescîndă în munca organelor de informații și contrainformații. Se perfecționează continuu metodele și mijloacele de lucru, iar noile descoperiri ale tehnicii își găsesc aplicație în variatele domenii ale muncii acestor organe.

O caracteristică importantă a datelor obținute prin aceste mijloace este faptul că ele redau exact conținutul, fără acele interpretări inevitabile care au loc atunci cînd aceste informații sînt transmise după o observație vizuală sau auditivă în scris sau prin viu grai. Datorită faptului că aceste date înregistrate pe bandă magnetică sau pe peliculă pot fi păstrate timp îndelungat, exploatarea și compararea lor cu altele pot fi făcute practic oricînd.

În majoritatea cazurilor, mijloacele tehnico-operative sînt folosite mascat, fără știrea celor împotriva cărora sînt îndreptate. Acest lucru

mărește eficacitatea metodelor, permițînd obținerea unor date reale, de la sursă însăși, sursă care, uneori, este neinițiată în cunoștințele privind caracteristicile și posibilitățile unor asemenea mijloace sau care nu dă importanța cuvenită aplicării măsurilor de contracarare.

Progresele făcute pe plan tehnic în direcția miniaturizării și microminiaturizării elementelor constitutive ale aparaturii folosite în domeniul tehnicii operative, înlesnesc din ce în ce mai mult realizarea unor măsuri de mascare cît mai adecvate celor mai diverse condiții. Acest

fapt prezintă importanță nu numai în cazul mijloacelor de ascultare sau fotografiere secretă ci și în cazul diferitelor sisteme de semnalizare sau realizare a unor sisteme de legătură.

Domeniile de folosire a tehnicii în cadrul muncii de informații și contrainformații sînt foarte variate, avînd fiecare dotarea și eficacitatea specifică într-un anumit sens bine definit.

În consecință, măsurile organizatorice și tehnice de contracarare trebuie să fie și ele specifice, de aceea se impune aprofundarea cunoștințelor privind aceste mijloace.

Aplicațiile mijloacelor tehnice

Trebuie precizat de la bun început că tehnica operativă, prin varietatea mijloacelor disponibile, poate fi folosită în clădiri, în aer liber, în mijloace de transport etc.

Alegerea mijloacelor tehnice cu performanțe corespunzătoare, care să asigure în același timp o mascare perfectă, se face în funcție de situația operativă dată.

Cunoașterea acestora, a metodelor folosite, constituie un imperativ fără de care nu se pot aplica cele mai eficace metode de identificare, prevenire sau anihilare a unor asemenea metode și mijloace folosite de organele dușmane.

Redăm mai jos cîteva explicații ale mijloacelor tehnice, precum și o parte din realizările tehnice în acest domeniu.

Legături impersonale

Legăturile impersonale se caracterizează prin aceea că, între agent și centrală sau invers, pentru transmiterea informațiilor, cît și a unor instrucțiuni, legătura se realizează prin una din metodele de comunicare descrise mai jos, fără a se efectua vreo întîlnire sau contact fizic.

a) Legătura impersonală radio unilaterală

Una din metodele de comunicare, folosite intens de către serviciile de informații, este transmiterea prin posturile de radio semioficiale sau speciale, a mesajelor codificate pentru agentura de peste graniță.

Agentul este dotat cu un radio-receptor obișnuit cu ajutorul căruia recepționează aceste emisiuni, de obicei la casă.

Ca urmare a progresului tehnic, producția aparatelor de radio în ultima perioadă a crescut, iar răspindirea lor se face simțită și la noi în țară.

Prezența unui aparat de radio la o persoană, nu mai poate mira pe cineva. Datorită acestui fapt și posibilitățile de conspirare a unui asemenea gen de legătură au crescut. Acest lucru, este adevărat, îngreunează munca de depistare a unor asemenea legături, dar, în nici un caz, nu o face imposibilă.

Plecînd de la cîteva caracteristici tehnice ale acestor legături, se pot elimina o serie de necunoscute și,

ca atare, cresc posibilitățile de depistare a legăturilor.

Avînd în vedere numai faptul că o asemenea legătură radio unilaterială este folosită în cazul unei distanțe apreciable (500—10.000 km) dintre agent și centrală și că, pentru aceasta este necesar a se utiliza o frecvență de lucru în gama undelor scurte, iar ascultarea se face aproape în exclusivitate în cască, rezultă că pentru acest scop se pot folosi numai aparate prevăzute cu unde scurte și dispozitiv (bornă) pentru cască. În concluzie, posedarea, primirea în dar, procurarea sau cumpărarea unui aparat de radio cu caracteristicile de mai sus, poate constitui un punct de plecare pentru depistarea unor asemenea legături. Acest gen de legături este practicat, în general, între centrală și agent. Transmiterea de către agent a informațiilor culese către centrală, se face pe alte căi. De menționat un lucru: în cazul unor asemenea legături, descoperirea agentului cu ajutorul goniometriei, este ineficace.

b) Legătura impersonală radio rapidă

Asemenea legături sînt folosite în cazul transmiterii informațiilor de către agent spre centrală.

Acest lucru presupune ca agentul să posede un post de emisie, ceea ce constituie un corp compromițător și, ca atare, trebuie să-și ia măsuri de ascundere a acestuia.

Pentru a nu fi goniometrat, în timpul emisiunii, s-au construit dispozitive care, pot transmite cu viteze foarte mari asigurînd o legătură în 3—5 secunde pentru care, înainte, erau necesare aproximativ 20 de minute. Datorită acestui fapt descoperirea acestui gen de legături, exclusiv prin mijloace tehnice, nu este posibilă.

Imbinînd însă cu pricepere rezultatele muncii informativ-operative cu cele obținute prin folosirea tehnicii operative, se pot depista și aceste genuri de legături.

c) Legături radio la distanță medie

Pentru a micșora și mai mult pericolul radiogoniometrării, în ultimul timp, se folosește un gen de legătură pe unde ultrascurte care se efectuează la distanțe de numai cîțiva kilometri. Aceste legături pot fi atît unilaterale cît și bilaterale. Pentru acest gen de legături, nu sînt necesari emițători de putere mare, ele putîndu-se asigura cu aparate de emisie mascate în aparate normale cu transistoare.

De exemplu, dacă un membru al unei ambasade se deplasează cu mașina prin țară și se oprește la un moment dat într-un loc, printr-un asemenea mijloc poate lua legătura cu un agent care se află la cîțiva km distanță, căruia îi poate transmite instrucțiuni sau primi de la acesta informații.

Același lucru îl poate face și un agent de legătură venit ca turist, cu ajutorul unui aparat care, în aparență, este inofensiv.

Descoperirea acestor legături cu ajutorul goniometrelor este posibilă numai în cazul când în zona respectivă se află asemenea instalații. Ele pot fi însă descoperite mai ușor dacă se face o supraveghere strictă a corpului diplomatic și a turiștilor, întrucît pentru o asemenea legătură este necesar o izolare pentru o scurtă perioadă de timp de restul persoanelor care-l însoțesc.

d) Legătură radio impersonală la mică distanță

Această legătură oferă o siguranță mult mai mare decît cele prezentate anterior, datorită următoarelor particularități :

- distanța la care se efectuează legătura nu depășește 15—20 m. ;

- emițătorul folosit în asemenea situații este minuscul ;

- atît pentru emisie cît și pentru recepție, se folosesc magnetofone miniaturale alimentate la baterii ;

- se exclude folosirea microfonului și a manipulatorului în timpul emisiunii, întrucît mesajul de transmis este pregătit și înregistrat dinainte pe banda de magnetofon ;

- pentru recepția mesajelor se folosește un aparat cu transistoare, cu gama de unde ultracurte ;

- mascarea aparaturii folosită în această legătură nu ridică probleme,

ea putînd fi purtată într-o servietă, într-o poșetă sau chiar în buzunare.

Legăturile de acest gen se pot efectua între doi agenți : într-un restaurant, cinematograful, cofetărie, magazin ; într-un mijloc de transport : autobuz, troleibuz, tren ; la o manifestație sportivă etc. fără a fi necesară o izolare de restul persoanelor. Astfel de legături pot fi realizate și în situația în care partea de emisie se găsește la un agent iar partea de recepție într-un autoturism parcat în apropiere. La fel se poate realiza și între două turisme parcate alăturat sau în apropiere. În cazul în care se folosește un autoturism, legătura poate fi realizată fără ca agentul respectiv să stea în mașină.

De exemplu, agentul care are de transmis o informație, se duce cu soția sa sau cu un prieten la un restaurant, pentru a servi masa. Magnetofonul și emițătorul cu care efectuează transmiterea le are într-o servietă sau chiar în buzunare.

Agentul care primește mesajul vine și el la restaurantul respectiv și se așează la o altă masă.

La ora stabilită pentru legătură, primul agent pornește partea de emisie printr-o manevră ce nu atrage atenția, iar al doilea agent pune în funcțiune partea de recepție.

Mesajul pregătit și imprimat pe magnetofon, va fi transmis de primul agent, recepționat și înregistrat pe magnetofonul celui de al doilea agent.

Gălăgia din local, de pe stradă etc. nu afectează cu nimic calitatea legăturii.

Mijloace de verificare și culegere de informații

Din punct de vedere tehnic, aceste mijloace nu se deosebesc de instalațiile de ascultare, ci numai din punct de vedere al scopului în care sînt folosite.

Același mijloc poate fi folosit atît pentru verificarea unui element cît și pentru culegerea de informații. Acestea pot fi împărțite în mijloace fără fir, mijloace cu fir și directe.

a) Mijloace fără fir

Caracteristica principală a acestor mijloace este faptul că transmiterea discuțiilor către postul de ascultare se face prin unde radio.

Un cadou, în aparență inofensiv, o veioză, un tablou sau un alt obiect, pot ascunde instalații microminiaturizate de radioemisie de tipul celei din fig. nr. 1, care, pentru o perioadă destul de lungă de timp, (zile sau chiar săptămîni), vor transmite pînă și cele mai mici șoaapte din încăperea pe care au împodobit-o. Microemîțătorul din fig. nr. 1, pentru a i se putea aprecia mărimea, este prezentat în comparație cu o monedă de 15 bani.

În fig. nr. 2, (pag. 46), sînt prezentate cîteva microemîțătoare de diverse tipuri.

Pentru a asigura o funcționare mai îndelungată (în unele cazuri

chiar luni de zile), a unor asemenea radioemîțători, perfecționările tehnice actuale permit ca aceștia să intre în funcțiune, în mod automat, numai atunci cînd o persoană începe să vorbească, și să iasă din funcțiune, tot în mod automat, cînd conversația a încetat. Prin aceasta se economisește energia sursei de alimentare și, mai ales, se asigură o protecție a emîțătoarelor respecti-

Fig. nr. 1

ve împotriva descoperirii lor prin radiogoniometrie.

În unele cazuri, pornirea și oprirea radioemîțătorilor se face prin telecomandă (comandă de la distanță prin radio) de către operatorul care execută ascultarea.

În cazul unor operații de ascultare pe perioade scurte de timp, în

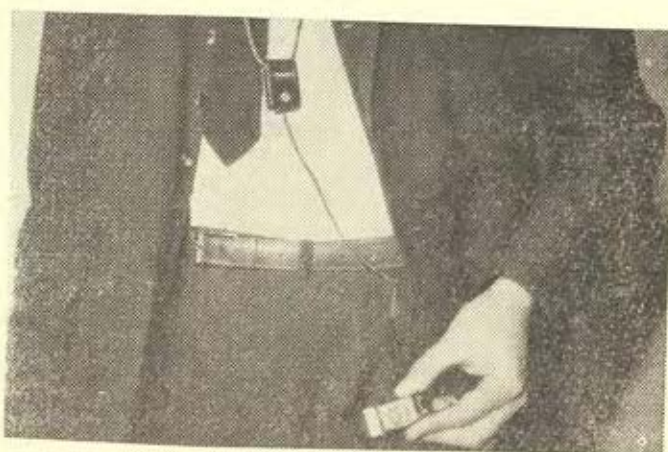
care descoperirea microemitoarelor nu aduce prejudicii acțiunii, emițători de genul celui prezentat

în fig. nr. 1, pot fi plasați în câteva secunde într-o draperie, sub un birou de lucru sau sub un scaun cu ajutorul unei benzi adezive sau în spatele unui dulap metalic cu ajutorul unui magnet.

← Fig. nr. 2

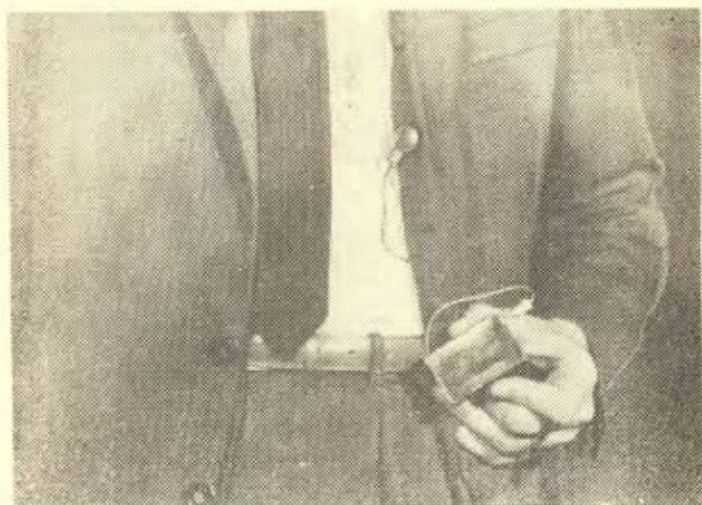
Fig. nr. 3 →

Pe lângă faptul că microemitătorii pot fi montați în obiecte sau fixați în încăperea din care se dorește a se face ascultarea, ei pot fi purtați

și de o persoană ce participă sau asistă la discuția care interesează.

În fig. nr. 3, (pag. 46), 4 și 5, se arată

← Fig. nr. 4

Fig. nr. 5 →

un emițător, care, purtat sub cămașă, poate transmite la o distanță de cca. 100 m, discuțiile care au loc în imediata vecinătate a lui. Microfo-

În fig. nr. 6 se poate vedea că microemițătoarele pot fi fixate chiar pe corpul unor persoane. Ele mai pot fi, de asemenea, mascate în

Fig. nr. 6

nul emițător din fig. nr. 4, se fixează la butoniera vestei sau cămășii, captând astfel toate discuțiile ce se duc în preajmă.

pachete de țigări, cutii de chibrituri, stilouri, portmonee, așa cum se arată în fig. nr. 7, (pag. 49).

Astfel echipate, persoanele res-

pective participând la diferite reuniuni cu caracter politic, științific, social etc., asigură transmiterea discuțiilor ce interesează către operatorul instalat într-o clădire sau camera vecină ori chiar într-un autoturism, parcat în imediata vecinătate a locului respectiv.

Microemittătorii pot fi montați, de asemenea, și în autoturisme. În fig. nr. 8, se pot vedea locurile unde se montează mai des asemenea microemittători care pot transmite, în funcție de tipul lor, fie discuțiile

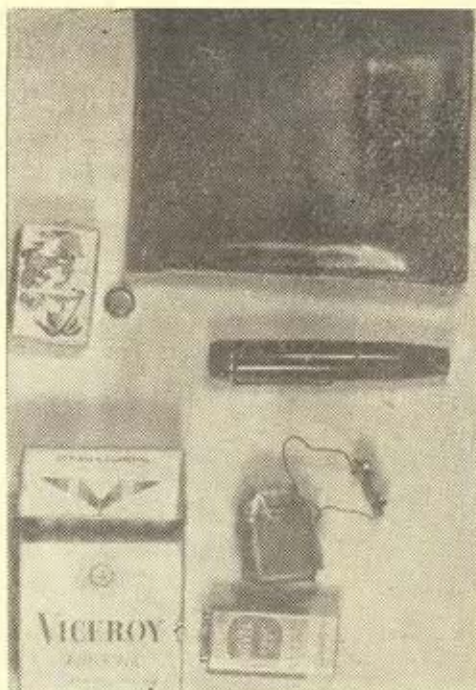
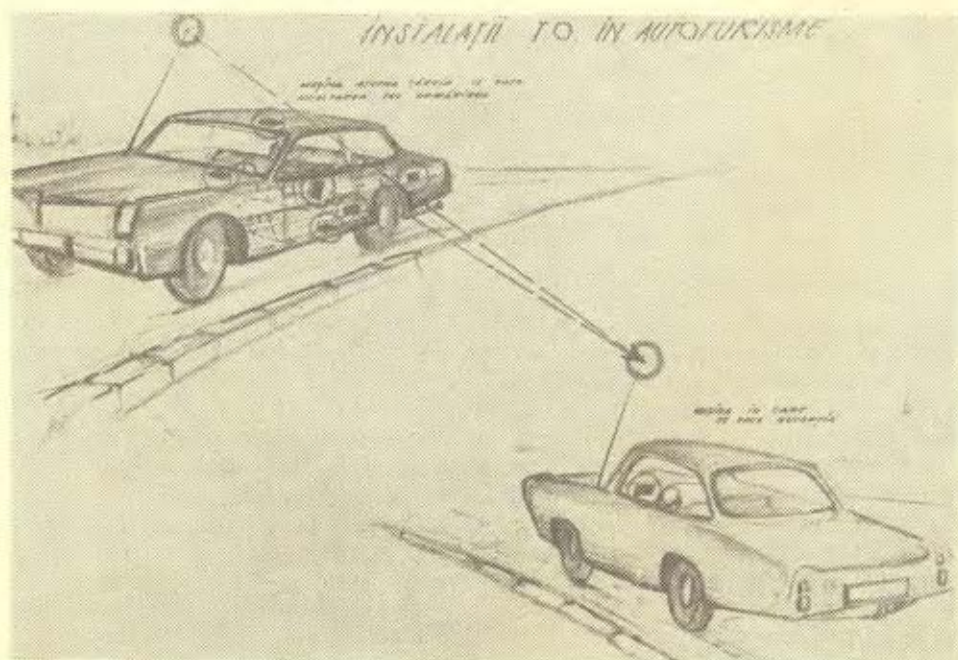

Fig. nr. 7 →

Fig. nr. 8 ↓

purtate în interiorul autoturismului, fie un semnal radio fix în cazul așa numitelor radiofaruri.

Scopul radiofarului este de a se stabili poziția autovehiculului urmărit, direcția mișcării și chiar viteza de deplasare.

Fig. nr. 9

Distanța pînă la care pot fi recepționate emisiunile acestor emițători atinge 2—2,5 km., astfel că, autoturismul dotat cu instalație de radiogoniometrare sau cu instalație de ascultare și înregistrare, poate ieși din raza vizuală a celor urmăriți.

Ascultarea prin aparatul de telefon

Deși încă se mai folosește pe scară largă sistemul clasic de ascultare prin telefon căruia printr-o modificare în montaj i se lasă în funcțiune microfonul, chiar în situația în care microreceptorul este pus pe furcă, în ultimul timp s-a căutat să se aplice și în acest domeniu metode moderne, dintre care prezentăm în rîndurile următoare cîteva:

În fig. nr. 9, se vede o capsulă microfonică care la exterior, este

identică cu cea originală a aparatului telefonic. În interior însă, această capsulă conține un microemițător. Fără a mai fi necesare modificări în montajul aparatului telefonic, printr-o simplă schimbare a capsulei, operație ce nu depășește cîteva secunde, telefonul este pus sub interceptare, putîndu-se asculta dintr-o clădire vecină sau într-un autoturism, toate convorbirile care se fac prin acest telefon.

Există capsule care conțin dispozitive electronice mai complexe și care pot asigura transmiterea dis-

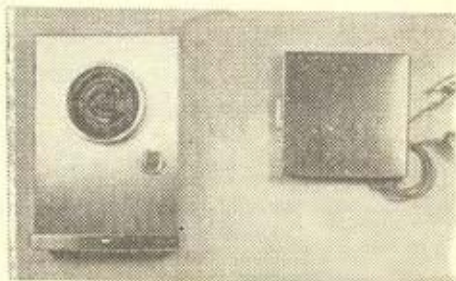

Fig. nr. 10

cuțiilor purtate în încăperea în care se află telefonul, chiar atunci cînd microreceptorul este pus în furcă.

Capsula se alimentează din energia liniei telefonice, ceea ce, practic, face ca durata de folosire să nu fie limitată.

Alt dispozitiv, prezentat în fig. nr. 10, permite ascultarea discuțiilor purtate în încăperea unde se află un aparat telefonic, de la distanțe care, în trecut, păreau de domeniul fantasticului.

Profitînd de automatizarea convorbirilor telefonice interurbane și internaționale, de exemplu, un agent al serviciului de spionaj englez, stînd într-un birou de lucru

din Londra sau din orice alt oraș occidental, poate face apel la un număr de telefon, pregătit pentru ascultare cu acest dispozitiv, din cabinetul unei personalități din Paris, Köln sau alt oraș.

Numărul chemat de agent nu va face apel, ci va fi conectat dispozitivul menționat și toate discuțiile din

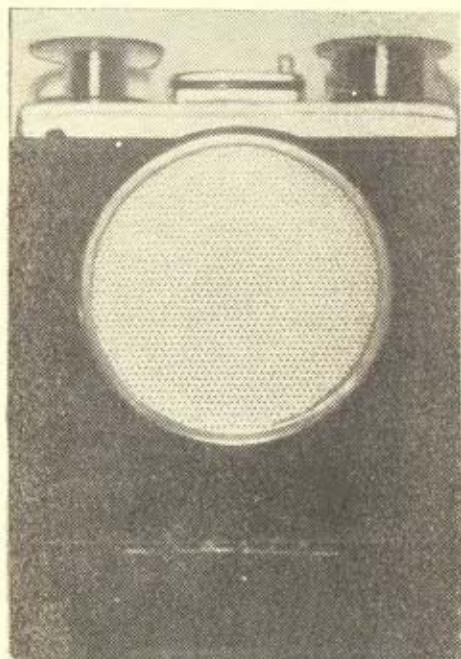

Fig. nr. 11

cabinetul respectiv vor fi ascultate de agentul englez.

Dacă un alt abonat chemă telefonul respectiv, primește ton de ocupat. În schimb, dacă abonatul ascultat dorește să facă o convorbire, dispozitivul de ascultare se deconectează și în microreceptor se aude tonul de liber pentru apel. După terminarea convorbirii dispozitivul poate fi cuplat din nou.

O dată cu dezvoltarea automatizării convorbirilor telefonice interurbane din țara noastră, trebuie avut în vedere creșterea pericolului ascultării de către agentura străină cu acest mijloc.

Inregistrări directe pe magnetofon

Ca urmare a dezvoltării tehnicii, s-a reușit să se confecționeze magnetofone de dimensiuni reduse care nu depășesc volumul unui pachet de țigări. De asemenea, aceste magnetofone sînt prevăzute, în unele cazuri, cu dispozitiv de pornire automată la vorbire, ceea ce mărește mult durata înregistrării. Un asemenea magnetofon, (fig. nr. 11), poate fi ușor mascat într-un obiect sau chiar pe om. Mascarea microfonului în acest caz, se face la fel ca și în cazul microemitoarelor.

Comparativ cu un microemitor, acest magnetofon prezintă unele avantaje în plus, prin faptul că elimină necesitatea unui operator care să facă ascultarea și înregistrarea, precum și pericolul de a fi goniometrat sau chiar ascultat întimplător și de alte persoane din jur.

Dezavantajul acestui magnetofon este că el nu poate asigura o înregistrare ce ar depăși 2 ore ca durată

Scopul prezentării în acest articol, a unor mijloace tehnice folosite de către serviciile de spionaj străine este de a îndrepta atenția organelor noastre, asupra unor noi metode de legătură și transmisie a datelor care pot fi folosite atât de lucrătorii serviciilor dușmane de spionaj cît și de agenții acestora. Desigur că, există și mijloace și metode atât pentru a anihila efectul utilizării mijloacelor tehnice cît și pentru descoperirea lor. Acestea vor face obiectul unui articol viitor.

PARTICULARITĂȚI ALE ÎNTÎLNIRILOR CU INFORMATORII ÎN MEDIUL RURAL

Întrucit acest articol ridică probleme importante și de actualitate pentru munca informativă în mediul rural și deoarece unele aspecte sînt prezentate ca propuneri, redacția buletinului roagă cititorii de a participa la dezbaterile acestei teme în scopul de a contribui la deplina elucidare a problemelor.

Ne exprimăm convingerea că articolul va prilejui o vie și activă participare a cititorilor la clarificarea și stabilirea celor mai eficiente forme și metode de muncă cu informatorii din mediul rural.

Colonel ALEXANDRU DUMITRAȘCU

Este o cerință dialectică ca munca organelor securității statului să se desfășoare potrivit anumitor principii care sintetizează concepția, trăsăturile și scopul activității acestora în concordanță cu sarcinile trasate de partid și guvern.

Sistematizarea și definirea clară, precisă, a acestor principii, se impune ca o necesitate obiectivă pentru înțelegerea unitară și rezolvarea cât mai eficientă a problemelor com-

plexe pe care le ridică procesul muncii informativ-operative. În același timp nu putem să nu ținem seama și de faptul că în activitatea organelor operative de securitate, multitudinea și varietatea problemelor impun soluții din cele mai diverse, în funcție de cazurile concrete care apar. Prin urmare necesitatea diversificării, studiarea continuă a condițiilor noi în care se desfășoară munca, este un imperativ al actualității.

Însăși dialectica socială, bilanțul experienței acumulate în munca noastră, ne obligă

la studierea atentă, minuțioasă și cunoașterea autentică a faptelor singulare, particulare și prin analiză și sinteză, să trecem la generalizare.

Ideea studierii anumitor particularități a sistemului de legătură cu informatorii în mediul rural, mi se pare interesantă, instructivă și de actualitate.

Găsirea unor soluții realiste în raport de anumiți factori de ordin geografic, demografic, preocupări și tradiții locale specifice, va asigura o eficiență mai mare muncii informativ-operative în mediul rural, va permite o exploatare mai rapidă a informațiilor, o permanentizare a legăturii cu informatorii, asigurarea cât mai deplină a conspirativității, finalizarea concretă și în timp util a măsurilor întreprinse pentru descoperirea, prevenirea și lichidarea acțiunilor contrarevoluționare.

Cu permisiunea cititorului îmi îngădui a trata în materialul de față unele particularități specifice județului Ilfov, care se întinde pe o mare zonă de șes.

Latura teoretică și orientarea de ordin general este definită clar în ordinele și directivele Consiliului Securității Statului și prin urmare, tema abordată nu va afecta principiile unanim stabilite.

Pornind de la nominalizarea unor particularități distincte, socotesc utilă adaptarea și modularea organizării legăturii cu informatorii în funcție de aceste particularități. În fapt, care sînt aceste particularități și ce neajunsuri s-au creat în munca noastră atunci cînd nu s-a ținut seama de ele?

Marea majoritate a comunelor din județul Ilfov sînt mari, cu o populație care variază între 1.500—8.000 locuitori și chiar mai mult, fiecare fiind compusă dintr-un număr de sate dispuse la distanțe relativ mici unele de altele — în medie 4—5 km. Unele localități au o sistematizare modernă cu uliți și străzi geometrice așezate, cu vizibilitate de la un capăt la altul, atît ziua cît și noaptea, mai ales acolo unde s-a introdus iluminatul electric.

Sub raportul preocupărilor populației, se remarcă diverse îndeletniciri. Cea mai mare

parte a cetățenilor din comune lucrează în C. A. P. cu program de dimineață pînă după amiază în jurul orelor 18,00, iar în campaniile agricole de vîrf, chiar pînă seara tîrziu.

O altă parte a cetățenilor, mai puțini la număr, lucrează ca salariați în diferite obiective industriale de pe raza județului Ilfov sau a municipiului București, cu program normal sau în ture de noapte și fac naveta.

Există însă și anumite localități compacte îndeosebi în jurul capitalei, în care aproximativ 90% dintre bărbați lucrează ca zidari, tîmplari sau muncitori necalificați pe diferite șantiere din țară și revin în comună la intervale de 2—3 luni sau chiar mai mari.

Am relatat cîteva din particularitățile județului Ilfov, firește, nu dintr-o atitudine mediativă, ci pentru a sublinia situația specifică a rețelei noastre informative și a contura clar anumite probleme ce s-au înscris în agenda inspectoratului nostru, probleme, care își așteaptă fiecare un răspuns, o soluție.

Unele neajunsuri ivite în procesul muncii noastre informative, vor convinge mai mult pe cititori asupra necesității luării în considerare a particularităților locale.

Sub aspectul compoziției, rețeaua noastră informativă este formată în cea mai mare parte din țărani care muncesc în cooperativele agricole de producție. Urmează apoi alte categorii ca: salariați în obiective industriale, funcționari la diverse instituții comunale, precum și navetiști care își au locul de muncă sau domiciliul în alte localități de pe raza județului sau a municipiului București.

Avînd în vedere specificul categoriilor de informatori, organizarea și menținerea legăturii nu poate îmbrăca aceleași tipare general valabile în orice situație. În practica activității noastre au existat uneori cazuri, cînd fără o analiză temeinică am creat case de întîlniri, neținînd seama de locul unde ele sînt dispuse, pe cine anume introducem și în ce timp efectuăm întîlnirile. În general, s-a mers pe ideea de a recruta gazde case de întîlniri din rîndul țăranilor cooperatori,

care aproape în exclusivitate erau prezenți la domiciliu, seara, în timpul organizării întâlnirilor cu informatorii. Nu puține au fost cazurile în care unii informatori și-au manifestat teama de a intra în aceste case de întâlniri, venind cu argumente care acum ni se par suficient de întemeiate. De pildă, unii, pe bună dreptate, ne spuneau despre gazda casei că are ciini în curte și-i dau de veste stăpînului, iar acesta poate surprinde pe informator în momentul intrării sau ieșirii lui din curte. Dacă într-un fel sau altul, ofițerul „aranja” cu gazda ca să ducă cîinele în spatele casei, rămîneau ceilalți ai vecinilor, care, tot atît de bine, puteau vesti prezența unui străin. Desigur că era greu de găsit o soluție pentru a reduce la tăcere și cîinii vecinilor. Alteori, am întâmpinat refuzul intrării în casele de întâlniri a unor informatori buni care ne-au adus ca argumente că ei fiind cunoscuți cu antecedente politice sau penale, nu-și pot motiva vizitele nocturne la gazdele noastre, în cazurile în care uneori erau văzuți de anumite persoane intrînd sau ieșind de la acestea. Unii informatori ne demonstau că nu-și pot justifica prezența la aceste case, cu atît mai mult, cu cît n-au întreținut vreodată relații de prietenie sau chiar se certaseră cîndva cu gazdele.

Alți informatori din rîndul preoților sau profesorilor, au condiționat chiar continuarea legăturii dacă vor mai fi chemați seara de la domiciliu, întrucît familiile lor au devenit suspicioase și le-au ridicat probleme în ce privește încrederea asupra moralității.

O întîmplare de acest fel ne-a pus într-o mare încurcătură și insistența continuă a ofițerului de a-l aduce pe un informator preot la casa de întâlniri, s-a soldat cu desconspirarea acestuia și eșecul acțiunii în care lucra. Cum s-au petrecut lucrurile? Ofițerul efectua întîlnirile cu informatorul, la interval de două săptămîni, la casa de întâlniri. În condițiunile satului, întîlnirile se fac seara de la orele 21,00 și durează uneori pînă pe la orele 23,00 și chiar mai mult. Cu toate motivările și asigurările de fidelitate date de informator, soției, aceasta a devenit bănu-

toare și la una din întîlniri l-a supravegheat pînă la casă. Care a fost desnodămîntul? Scandal în familie, scandal cu soția gazdei casei de întîlniri, zdruncinarea a două familii, eșec și desconspirarea informatorului, care, pentru atenuarea scandalului, a mărturisit soției, motivul lipsei sale de la domiciliu.

În punctarea, studierea și recrutarea unor gazde, anumiți ofițeri n-au ținut seama nici de traseul ce trebuia parcurs de informator pînă la casele de întîlniri, care, uneori au fost amplasate în celălalt capăt al comunei. Avînd un drum lung de parcurs și la ore tîrzii, unii informatori ne-au adus adesea la cunoștință că au întîlnit în repetate rînduri paza de noapte a comunei, diferiți cetățeni întîrziți care veneau de la C. A. P., de la bufet sau din altă parte. Ei reclamau că, cu greu își justifică prezența pe aceste trasee față de locuitorii pe care-i întîlnesc.

În condițiile existenței caselor de întîlniri la țaranii din sat, ofițerii erau puși în situația să se vadă cu informatorii numai în cursul nopții. Cum însă noaptea de vară începe la orele 21,00, și întîlnirile se făceau de la această oră în sus, ofițerul efectua numai o întîlnire pe noapte. Dar, în comuna respectivă el avea în legătură un număr de 2—3 informatori și pentru a-și efectua toate întîlnirile, era pus în situația de a sta în acea localitate două sau trei zile.

Problema este de actualitate, deoarece ofițerii și în prezent au în legătură sau vor avea, pentru lucrarea suspectilor, cîte doi, trei informatori.

Un alt neajuns în asigurarea conspirativității cu informatorii a fost crearea unor case de întîlniri în preajma bufetelor comunale, a cooperativelor de consum sau altor magazine satești, pázite pe timp de noapte. În aceste condițiuni s-au ivit o serie de greutăți: discuții cu paznicii care nu voiau să-și părăsească postul, renunțarea la întîlniri, etc.

Prin relatarea unor asemenea aspecte am încercat să-mi argumentez opțiunea cu privire la unul din sistemele de legătură cu

informatorii, prin crearea unor case de întâlniri în locurile oferite de posibilitățile concrete, care permit o conspirativitate deplină și chiar efectuarea de întâlniri și în cursul zilei.

Referindu-mă la câteva din aceste posibilități am în vedere și perspectiva rețelei informative, a calității acesteia, care trebuie să satisfacă cât mai bine exigențele muncii informative.

Mi se pare util a crea unele case de întâlniri la anumite instituții comunale cum ar fi: circumscripții sanitare, dispensare veterinare, unele încăperi ale căminelor culturale, biblioteci comunale, camere de cinematograf, diferite cantoane, case ale brigadierilor silvici, etc.

Pentru a nu se mai repeta nezarurile întâmpinate, socotesc necesar ca introducerea informatorilor trebuie să se facă pe baza unei selecții, care să aibă în vedere anumite criterii și anume: programul de activitate al instituțiilor în care se află casele de întâlniri și condițiile concrete oferite de fiecare instituție; programul de lucru al informatorilor; posibilitățile de mișcare în localitate, atât ale informatorului cât și ale ofițerului, fără a trezi bănueli; prezența informatorilor la sediul instituțiilor în care se află casele de întâlniri să fie justificată temeinic, fie prin natura profesiei sale, a unor interese de serviciu, fie a unor interese personale: traseul de deplasare a informatorilor și distanțele până la casele de întâlniri; motivarea timpului față de familie.

Bineînțeles, fiecare întâlnire cu informatorii în casele respective, trebuie să fie legată cât mai verosimil pentru a evita pericolul desconspirării. Vor fi însă situații când unii informatori pot fi contactați și în afara caselor. Aceste întâlniri se vor face periodice și la anumite intervale. De pildă, cu informatorii care au posibilitatea să vină cu materialul scris, ofițerii pot efectua întâlniri de scurtă durată, în locuri doșnice cum ar fi: liziera pădurii din apropiere, pe un traseu de la un sat la altul, la locul de muncă dacă

condițiile permit, în tren, autobuz sau chiar în alte localități pentru acei care fac naveta.

Un alt aspect al problemei, îl constituie modalitatea organizării și realizării legăturii cu informatorii din legătura șefilor de posturi. Regula generală este unanim cunoscută, că asemenea întâlniri se fac sub acoperirea muncii de miliție, la sediul postului, bineînțeles în mod legendat.

Cum orice regulă își are excepția sa, socotesc că și în acest caz pot fi susceptibile anumite excepții. Cu ce s-ar diminua, de pildă, din scop, dacă o întâlnire a șefului de post nu s-ar realiza sub acoperirea muncii de miliție? Informatorul n-ar cunoaște că aceste informații ajung la organul de securitate?

Nicidecum! Toți informatorii au fost recrutați de către organele noastre. Majoritatea au avut legătură anterioară cu ofițerii de securitate și în ultimă instanță, populația cunoaște în general menirea organului nostru.

Prin urmare, dacă șeful de post ocazională o întâlnire cu un informator pe un anumit traseu; îl vizitează la atelierul său de croitorie, cizmărie, tâmplărie sau în altă parte, face o întâlnire la pescuit, vânătoare etc., și cu acest prilej primește materialul informativ, consider că nu există nici un pericol de desconspirare a informatorului. Dimpotrivă, frecventând mai rar sediul postului de miliție, se va asigura cu atât mai bine conspirarea legăturii cu informatorul.

Bineînțeles, nu trebuie făcută o practică din aceasta de a efectua întâlnirile cu informatorii în exclusivitate în afara postului de miliție. Este recomandabil ca după una sau două asemenea întâlniri, șeful de post, în mod legendat, să introducă pe informator la postul de miliție pentru instruirea necesară. Deci, este vorba de un sistem de legătură prin rotație, care să alterneze legătura cu informatorul la post și în afara lui, folosind sau nu, calitatea de șef de post.

În noile condițiuni de reorganizare administrativă a comunelor, cînd anumite instituții județene își trimit salariații pe teren pentru rezolvarea diferitelor treburi de serviciu, sau chiar anumiți salariați de la comunele de centru, se deplasează frecvent în satele componente, socotesc că unii funcționari pot fi recrutați ca rezidenți și să aibă în legătură un număr de informatori ai organelor securității statului.

Se recomandă a fi recrutați ca rezidenți acele elemente care pe lingă cinste, corectitudine, atașament, calități și aptitudini personale, dispun și de posibilitatea deplasării periodice: sînt stabili în serviciul respectiv și au posibilitatea de a efectua înfîlțiri cu informatorii în mod acoperit. Ne putem orienta în acest scop spre: medici, farmaciști, casieri comunali, inspectori pe diferite linii, șefii unor agenții C. E. C., precum și alte persoane care îndeplinesc anumite activități pe tărîm cultural, obșteșc, sportiv, sînt navetiști etc.

De asemenea, predarea informatorilor în legătura rezidenților, să nu se facă după criterii stabilite ad-hoc, pentru că vom înfruntă ca și mai înainte unele refuzuri de colaborare, pierderi de legături, desconspirări sau alte neajunsuri. Și aici, este nevoie de un studiu, de o selecție care să aibă în vedere posibilitatea menținerii unei legături permanent acoperite între informatori și rezidenți, existența unor relații principale, consimțămîntul reciproc.

Fondul problemei prezintă importanță și sub raportul realizării legăturii dintre ofițerul operativ și rezident, care impun aceleași cerințe de conspirativitate și operativitate în primirea informațiilor și instruirea concretă a rezidentului.

Noi am abordat această idee ca o latură nouă, ridicată de practică și, bineînțeles, cu întindere limitată, numai la cazurile

strict necesare unde situațiile reale depășesc posibilitățile, iar în urma unui studiu minuțios rezultă o garanție a eficienței.

Deosebit de interesant apare în condițiile actuale realizarea sistemului de legătură impersonală și cu anumiți informatori din mediul rural. Aplicarea acestui sistem impune un studiu profund asupra tuturor posibilităților pe care le oferă mediul rural și în același timp o răspundere deosebită.

Trebuie subliniat încă de la început că un asemenea sistem de legătură nu poate fi generalizat, el impunîndu-se numai în cazurile unor informatori de valoare și cu care o legătură directă ar prezenta pericol de desconspirare. Mai mult, acest sistem ne-ar asigura o informare rapidă asupra activității persoanelor urmărite și totodată luarea unor măsuri eficace de descoperire, prevenire și lichidare a unor acțiuni contra-revoluționare.

În ce privește aplicarea acestui sistem de legătură în mediul rural, vom încerca să confruntăm unghiurile noastre de vedere, cu opinia cititorilor pe care o rugăm să fie omniprezentă.

Sugestiile și soluțiile noastre de moment vor explica două variante și anume:

— Depunerea materialului informativ la o adresă de bază din comună.

— Depunerea informațiilor la un loc dosnic de pe raza comunei.

La prima variantă socotim că, pot fi folosiți ca adrese de bază: medicul uman, medicul sau tehnicianul veterinar, secretarii unor primării, dirigințele sau șeful oficiului poștal local, șeful agenției C. E. C., un vânzător loto, un responsabil de chioșc de ziare și produse din tutun, responsabilul unui magazin mixt cu serviciul stabil etc.

Pe lingă toate celelalte condiții care se cer de a corespunde sub raport politic, profesional, moral, aptitudini, calități, este necesar să avem în vedere stabilitatea acestor persoane în funcțiile pe care le

dețin, pentru a nu încredința o misiune de mare răspundere uneia care prezintă perspectiva compromisului, uneia care se află în pragul pensionării sau pe cale de a-și schimba domiciliul.

Persoanele corespunzătoare pot fi recrutate, instruite și legendate temeinic după care să li se încredințeze primirea materialului.

Informațiile vor fi ridicate de regulă, de către ofițer de la adresele de bază, folosind diferite legende. Sarcinile de viitor și instructajul, se vor efectua la un anumit interval de către ofițer la una din casele de întâlniri.

În cazurile deosebite care impun reluarea legăturii cu informatorii care depun materialul, ofițerul poate lăsa la adresa de bază un bilețel scris convențional prin care fixează întâlnire informatorului.

A doua variantă, privind depunerea materialului la un loc dosnic, o socotesc mai sigură și mai eficientă. Trebuie să subliniez, că atât depunerea materialului de către informator, cât și ridicarea acestuia de către ofițer, este necesar să fie însoțită de un semn convențional stabilit în prealabil cu informatorul. La depunerea materialului, informatorul face la locul convenit semnul stabilit, pentru a încunoștiința pe ofițer că materialul a fost depus. La rîndul său, ofițerul, după ce ridică materialul face și el semnul convențional, că materialul a fost ridicat.

Dacă ofițerul nu se prezintă după un anumit timp la locul stabilit, informatorul își ridică materialul depus, șterge semnul convențional, urmînd ca la întâlnirea de control să aplice din nou procedeul stabilit.

În situații deosebite sau stare excepțională, materialul poate fi ridicat și de către anumite persoane însărcinate de organul nostru.

În situația cînd ofițerul are nevoie de a se întîlni urgent cu informatorul sau invers, cînd acesta din urmă cere o întâlnire cu ofițerul, ea se poate realiza tot cu aju-

torul unor semne convenționale stabilite anterior.

Socotesc că pot fi stabilite ca „locuri dosnice” în mediul rural:

- scorbura unui copac;
- uluca unui gard (porțiunea dintre bulumac și scîndură);
- o piatră kilometrică anume stabilită, pe un traseu;
- țevile de la parapetele sau lateralele unui pod;
- anumiți copaci ușor de identificat din liziera unei păduri;
- folosirea unor persoane de încredere, pe gardul cărora — în interior — se poate atașa o cutie pentru scrisori etc.;

Găsirea unor asemenea locuri, depinde de studierea concretă a posibilităților existente, precum și de ingeniozitatea ofițerilor care trebuie să aibă în vedere ca în preajma acestora să nu existe trafic de circulație, posibilitatea depistării lor sau a fi descoperite de copiii care se joacă în apropiere. Deci, aceste locuri trebuie judicios stabilite și folosirea lor aprobate de cei competenți.

Poate că este necesar a se studia în continuare și alte variante ca: posibilitățile oferite prin folosirea unor căsuțe poștale închiriate la P.T.T.R.-urile orășenești, unde să se expedieze materialele, iar controlul să se asigure prin organul specializat care poate chiar intercepta materialul încă înainte de a ajunge la căsuța poștală.

Ca o regulă generală se impune necesitatea ridicării urgente a materialului de către ofițer, pentru a evita pericolul distrugerii, alterării din cauza intemperiilor sau chiar pierderii lui.

Inclinația spre adoptarea unei variante sau alteia, în acest sistem de legătură cu informatorii, depinde neîndoielnic de condițiile concrete pe care le oferă situația operativă, satul sau comuna respectivă.

Îmi exprim convingerea, că dacă prezentul material n-a reușit să satisfacă exigențele convenite, el va deschide însă posibilitatea unor desbateri concrete care vor solicita opinia ofițerilor.

RIDICAREA NIVELULUI DE PREGĂTIRE A CADRELOR- NECESITATE IMPERIOASĂ

Colonel IULIAN VLAD

In etapa actuală, activitatea de informații, contrainformații și polițienească din cele mai multe țări capătă o bază științifică și tehnică tot mai largă, cunoaște o continuă modernizare a metodelor, procedeele și mijloacelor sale specifice.

Activitatea subversivă a serviciilor de spionaj străine oferă o seamă de date care demonstrează că uneltirile fățișe ale acestora, prin introducerea de spioni pe căi ilegale, stimularea sau instigarea unor grupări la acte ostile sau înarmarea lor, au cedat foarte mult locul unor acțiuni tot mai subtile și mai bine camuflate. Datorită modului în care ele sînt concepute și pregătite, precum și nivelului ridicat al dotării și instruirii persoanelor angrenate în ducerea lor la îndeplinire, aceste acțiuni prezintă un grad sporit de periculozitate.

Toate acestea fac ca lupta dintre serviciile de spionaj și cele de contraspionaj

să se caracterizeze din ce în ce mai mult ca un „război între inteligențe”, din care iese învingător cel mai bine pregătit iar prin metodele și mijloacele folosite, se situează pe o treaptă superioară celui alt.

În această situație, contracararea de către organele de securitate a acțiunilor serviciilor de spionaj străine, precum și a celor întreprinse de elementele dușmănoase din interior este condiționată de perfecționarea continuă a întregii lor activități, de ridicarea la un nivel superior a pregătirii tuturor cadrelor.

Referindu-se la măsurile necesare pentru perfecționarea activității organelor securității statului, la Plenara C.C. al P.C.R. din iunie 1967, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C. C. al P. C. R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, arăta că o condiție a ridicării continue a nivelului muncii tuturor ofițerilor de securitate este îmbunătățirea pregătirii lor profesionale, ridicarea nivelului politic, ideolo-

gic, lărgirea orizontului lor de cultură generală.

Pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor trasate de conducerea de partid sînt necesare noi eforturi din partea tuturor cadrelor, a șefilor de unități, precum și a lucrătorilor din învățămînt și găsirea unor modalități și mai eficiente în vederea creșterii competenței ofițerilor de securitate și a sporirii capacității de luptă a organelor noastre.

Sarcinile tot mai complexe ale asigurării securității statului, faptul că toți ofițerii vor trebui, în conformitate cu ordinele Consiliului Securității Statului, să desfășoare muncă informativă, noile probleme care au intervenit ca urmare a îmbunătățirii formei organizatorice a aparatului nostru și, în general, lărgirea atribuțiunilor și creșterea răspunderilor tuturor cadrelor impun luarea unor măsuri de ridicare pe o treaptă tot mai înaltă a pregătirii întregului efectiv.

În stabilirea măsurilor care vor fi întreprinse în continuare trebuie să se pornească de la cerințele care se pun în prezent în fața cadrelor noastre sub aspectul pregătirii lor.

Prin stabilirea acestor cerințe, se creează posibilitatea orientării întregii activități de pregătire în strictă conformitate cu nevoile reale, a adoptării celor mai adecvate forme de instruire și a canalizării eforturilor tuturor cadrelor spre însușirea acelor cunoștințe care facilitează organizarea și desfășurarea muncii în condiții calitativ superioare.

Fără îndoială că într-un domeniu atît de vast cum este cel al muncii de securitate, ofițerii trebuie să aibă o temeinică pregătire profesională, politico-ideologică, militară și fizică, precum și de cultură generală.

Activitatea practică a organelor securității statului ne oferă suficiente exemple care ilustrează consecințele pe care le au unele lacune existente la o parte

din cadrele noastre în domeniul pregătirii lor.

Astfel, elaborarea de către o parte a ofițerilor de securitate a unor combinații informative nereușite își găsește în majoritatea cazurilor, explicația în insuficiența lor pregătire în probleme de muncă informativă, în cunoștințele nesatisfăcătoare pe care le au privind diferitele domenii de activitate, în lipsa deprinderii de a gândi logic, de a analiza și sintetiza fenomenele ce apar în cadrul situațiilor operative.

Din această cauză mulți ofițeri concep măsuri simpliste, comit erori elementare în prevederea rezultatelor acțiunilor pe care le întreprind și nu înlătură posibilitățile de desconspirare față de dușman a faptului că se află în atenția organelor noastre.

Nu puține sînt situațiile cînd unii ofițeri de securitate care lucrează pe linie de contrasabotaj, datorită deficiențelor pe care le au în pregătirea lor profesională și în cea din domeniul tehnic sau economic, își însușesc cu multă ușurință explicarea anumitor cazuri suspecte de sabotaj sau diversiune prin cauze de ordin tehnic, așa-zise obiective.

Greutăți și mai evidente întîmpină mulți ofițeri care, datorită lipsei unor cunoștințe cu privire la situația socială, economică și politică a țărilor din care în mod frecvent vin la noi diferiți cetățeni și, mai ales, necunoașterii unei limbi străine de circulație internațională, nu pot intra nemișcat în contact cu cei care prezintă interes pentru organele de securitate. Realizarea acestei sarcini prin intermediul informatorilor sau al unor ofițeri cunoscători de limbi străine complică mult atingerea obiectivelor urmărite și, în ultimă instanță, constituie o abatere de la regulile de conspirare și compartimentare a muncii.

Sînt cunoscute, de asemenea, cazuri în care unii informatori au refuzat să se mai

prezintă la întâlniri ori au încetat să mai furnizeze informații tocmai datorită faptului că ofițerii cu care țineau legătura nu s-au impus în fața lor ca oameni bine pregătiți.

Pornind de la faptul că ofițerii de securitate sînt puși să acționeze în condiții foarte diverse, care le solicită cunoștințe din diferite domenii de activitate, este necesar ca aceștia să aibă, pe de o parte, o pregătire de ansamblu care să le dea posibilitatea orientării în oricare din situațiile în care se pot găsi, iar pe de altă parte, o pregătire de profil, axată pe coordonatele activității concrete pe care o desfășoară într-un anumit sector al muncii informative.

Pregătirea necesară tuturor ofițerilor de securitate include: stăpînirea temeinică a marxism-leninismului și cunoașterea la perfecție a liniei politice a partidului, a realităților din țara noastră, precum și a situației internaționale, deoarece toate acestea constituie condiția fundamentală a discernămintului politic de care ei trebuie să dea dovadă; cunoașterea în profunzime a principiilor, formelor, mijloacelor tehnice, metodelor și procedeeleor activității informative, a modului de acțiune a dușmanului intern și extern, a acelor discipline din știința dreptului indispensabile în munca de securitate, a cunoștințelor și deprinderilor militare; un larg orizont cultural, inclusiv stăpînirea cel puțin a unei limbi străine de largă circulație internațională; cunoștințe și deprinderi cum sînt: conducerea auto, înotul, mersul pe schiuri, parașutismul etc. necesare executării în bune condițiuni a unor misiuni.

Pe de altă parte, pregătirea de profil presupune acumularea de cunoștințe specifice domeniului în care își desfășoară activitatea. Această latură a pregătirii asigură, în ultima instanță, specializarea ofițerilor de securitate pe diverse linii de

muncă. De exemplu, un ofițer care desfășoară activitate de contrasabotaj este necesar ca, pe lângă pregătirea comună tuturor ofițerilor, să cunoască și aspectele concrete ale politicii economice a partidului și statului nostru, problemele referitoare la organizarea și tehnologia procesului de producție în obiectivele sau sectoarele pe care le deservește informativ, precum și modul în care serviciile de spionaj străine și elementele dușmănoase din interior acționează în timp de pace și de război pentru a lovi în economia noastră națională, particularitățile organizării și desfășurării muncii informative în obiectivele economice etc. De asemenea, un ofițer care desfășoară activitate de contraspijonaj va trebui să cunoască bine situația social-economică și politică din principalele țări ale căror servicii de spionaj acționează împotriva Republicii Socialiste România, precum și relațiile țării noastre cu acestea, geografia, istoria și alte elemente de bază ale culturii lor, evoluția și caracteristicile activității prezente a serviciilor de informații, contrainformații și polițienești respective ș. a.

Satisfacerea cerințelor de mai sus, cu privire la pregătirea ofițerilor de securitate, impune reconsiderarea rolului și a contribuției pe care trebuie să și-o aducă instituțiile de învățămînt ale Consiliului Securității Statului, sistemul de pregătire din unități, activitatea individuală a fiecărui ofițer pentru autoperfecționarea sa.

O primă problemă care se cere a fi analizată în prezent este aceea a posibilității ca, în continuare, încadrările în aparat să se facă numai prin școlile de ofițeri, elevii urmînd a fi selecționați pe baza unei verificări temeinice de către organele de securitate, din rîndul celor care se remarcă prin competență, respon-

sabilitate socială și conduită ireproșabilă în muncă și în viața particulară, capabili să se dedice întrutotul muncii de securitate și să desfășoare o activitate informativă superioară.

Experiența arată că pregătirea cadrelor, reîmprospătarea permanentă a cunoștințelor lor profesionale constituie un proces continuu, practic nelimitat în timp, fapt ce impune asigurarea unor forme organizatorice de studiu și informare a ofițerilor de securitate, orientate spre cele mai actuale probleme pe care le reclamă activitatea practică.

De aceea, pe lângă școlile de securitate, care constituie principala cale de formare și perfecționare a cadrelor, un loc important în procesul de ridicare a calificării ofițerilor revine sistemului de învățământ din unități.

Una din problemele esențiale ale activității de pregătire a cadrelor în unități, în perioada următoare, o reprezintă creșterea eficienței sale. Pentru aceasta trebuie să i se asigure învățământului o mai mare receptivitate față de elementele noi ale muncii de securitate și să i se perfecționeze continuu conținutul instructiv. Învățământul de specialitate organizat în unități trebuie să contribuie în mai mare măsură la stimularea gândirii proprii, creatoare a ofițerilor, la dezvoltarea capacității lor de a discerne, de a sesiza, analiza și interpreta noul, pentru a-i ajuta astfel la înțelegerea în profunzime a fenomenelor ce apar în munca lor.

Intrucât recenta organizare a aparatului de securitate teritorial și reasezarea efectivelor acestui aparat au avut drept urmare unele mișcări de cadre și promovarea în diferite funcții a unui număr însemnat de ofițeri, o parte dintre aceștia desfășurându-și activitatea în condiții diferite de cele anterioare și exercitând atribuțiuni noi, este necesar ca și pe linie de învățământ ei să fie

ajutați pentru a se încadra în mod corespunzător și într-un timp cât mai scurt în muncă.

Având în vedere hotărîrea Consiliului Securității Statului de a trece în competența ofițerilor din aparatul informativ sarcinile privind efectuarea actelor de urmărire penală, învățământului din unități îi revine rolul să asigure în mod operativ pregătirea în acest domeniu. Se impune, în primul rînd, să se asigure, prin învățământul din unități, însușirea de către ofițeri a acelor prevederi ale Codului penal și ale Codului de procedură penală strict necesare pentru a face față sarcinilor ce le vor reveni, precum și a problemelor de tehnică, tactică și metodă criminalistică pe care le implică munca.

Pornind de la faptul că măsurile întreprinse în direcția pregătirii de luptă nu au putut rezolva pînă în prezent decât parțial cerințele care se pun în fața cadrelor noastre militare și ținînd seama de necesitatea asigurării unei instruirii unitare a întregului aparat de securitate, strîns legată de particularitățile muncii, și a unei discipline militare ferme, este necesar ca șefii de unități să urmărească executarea întocmai a prevederilor dispozițiilor date pe această linie și să asigure din timp toate condițiile pe care le impune aplicarea lor.

La măsurile ce se vor iniția pentru ridicarea pregătirii de luptă se adaugă acțiunea de instruire a ofițerilor în vederea obținerii permisului de conducere auto, care se află în curs de desfășurare și care va cuprinde, în mod treptat, întregul efectiv de ofițeri al unităților de securitate.

O altă latură esențială, și în ultimă instanță hotărîtoare pentru pregătirea aparatului în ritmul de dezvoltare a în-

tregii noastre vieți sociale și în strinsă concordanță cu cerințele pe care le ridică sarcinile puse în fața organelor de securitate, o reprezintă mobilizarea și canalizarea eforturilor individuale ale ofițerilor și subofițerilor spre continua lor perfecționare. Necesitatea creșterii volumului de cunoștințe pe care trebuie să le posedă un ofițer de securitate face ca acestea să nu poată fi transmise integral prin forme organizate de pregătire. De aceea, este o îndatorire de seamă a cadrelor noastre ca, folosind din plin condițiile ce le sînt create, să se preocupe cu perseverență de autoperfecționarea lor, de depășirea stadiului atins la un moment dat.

Viața demonstrează că nu se poate trăi și lucra doar pe baza celor învățate anterior în școala de ofițeri de securitate, în cadrul activităților de pregătire organizate în unități, în liceu ori facultate sau numai pe baza experienței practice. Studiile întreprinse recent atît în țară cît și în străinătate asupra unui număr însemnat de oameni de profesii diferite au surprins apariția unui fenomen nou — „uzura cunoștințelor” — și consecința sa imediată, incompetența. De aceea, fiecare ofițer de securitate trebuie să fie convins că îmbunătățirile care s-au adus și se vor aduce procesului de pregătire organizat nu vor putea suplini, în nici un caz, eforturile individuale, dorința continuă de autoperfecționare, de însușire și aplicare în activitatea practică a unor asemenea cunoștințe și metode care să-i permită să țină pasul cu procesul firesc al dezvoltării, cu cerințele mereu noi ale muncii.

★

Măsurile care vor fi aplicate în viitor în vederea perfecționării profilului, or-

ganizării și conținutului învățămîntului din școli și unități, creșterea nivelului științific al tuturor activităților de pregătire, valorificarea experienței proprii a organelor securității statului, precum și a ceea ce poate fi util din activitatea care se desfășoară în acest domeniu în alte țări, promovarea unei activități creatoare, legate nemijlocit de nevoile și sarcinile concrete ale muncii, trebuie să contribuie la ridicarea calității învățămîntului pe o treaptă superioară, corespunzătoare cerințelor actuale și de perspectivă ale activității organelor de securitate.

Traducerea în viață a unor astfel de măsuri impune mobilizarea întregului nostru aparat la o muncă stăruitoare de lărgire a orizontului de cunoștințe; stimularea dorinței cadrelor să-și desăvîrșească pregătirea prin forme superioare ale învățămîntului de stat; ridicarea răspunderii cadrelor didactice, a personalului din unități care are sarcini pe linie de învățămînt, precum și a comandanților și șefilor față de conținutul și desfășurarea activității de pregătire a cadrelor aparatului de securitate.

În încheiere, dorim să subliniem eforturile mari care se impun a fi făcute pe diferite planuri, în vederea perfecționării tuturor formelor de pregătire și a situației noastre, din acest punct de vedere, la nivelul exigențelor actuale. Pentru aceasta va fi nevoie să se depună multă energie, să se consume o parte din timpul de muncă și din cel liber, să se cheltuiască fonduri bănești și materiale. Toate acestea sînt însă pe deplin justificate, întrucît perfecționarea pregătirii aparatului de securitate este o condiție obiectivă, determinată de necesitatea contracarării în modul cel mai eficace a oricăror acțiuni ale dușmanilor patriei noastre socialiste.

Pentru a veni în sprijinul cititorilor, acestei publicații Colegiul de redacție a hotărât ca în fiecare număr să apară rubrica „DE VORBA CU CITITORII”.

Această rubrică este destinată în primul rând acelor cititori care doresc să pună diferite întrebări legate de tematica și conținutul buletinului, să ceară anumite lămuriri în legătură cu materialele publicate, și să-și clarifice unele idei desprinse din articolele apărute.

Totodată cititorii pot trimite propuneri și sugestii referitoare la problemele spre care redacția trebuie să-și îndrepte atenția, tematica pe care s-o abordeze în

numerele viitoare ale publicației, cât și păreri privind profilul și forma grafică a buletinului.

Acei cititori care, și-au format alte puncte de vedere decât acelea exprimate de autori în articolele publicate, le recomandăm să ne scrie, prezentând în materialele lor, propriile opinii.

De asemenea, cadrele din sectoarele informativ-operative și tehnico-operative, profesorii de la catedrele de specialitate și elevii din școlile Consiliului Securității Statului, pot întocmi și trimite redacției, din proprie inițiativă, materiale pe teme ale muncii de securitate, abordând, în acest sens, genuri pu-

blicistice din cele mai variate: articolul, reportajul, foiletonul, nota, informația, povestirea, schița, etc.

Pot fi, de asemenea, trimise traduceri din diferite publicații străine care, prin conținutul lor, prezintă un interes major pentru munca noastră.

În dorința de a cunoaște opinia cadrelor din aparatul securității statului, cu privire la cuprinsul primului număr cât și părerea despre conținutul materialelor publicate, rugăm cititorii să ne trimită aprecierile și sugestiile lor, în timpul cel mai scurt posibil.

Corespondența pe care doriți să o adresați redacției buletinului, va fi trimisă numai prin poșta specială, pe adresa: *Consiliul Securității Statului — Cancelaria, pentru redacția Buletinului intern.*

INDICAȚII PRIVIND PĂSTRAREA ȘI FOLOSIREA BULETINULUI

Buletinul este destinat ofițerilor din aparatul informativ-operativ, cadrelor de conducere din sectoarele tehnico-operative și din școlile de securitate, profesorilor de la catedrele de specialitate și elevilor. El va fi dat spre studiu respectându-se regulile privind minuirea, folosirea și evidența documentelor strict secrete.

Studiul buletinului se va face numai în interiorul sediilor organelor de securitate, scoaterea sa în afară fiind cu desăvârșire interzisă.

Șefii de direcții, inspectorii șefi și locțiitorii lor, comandanții și locțiitorii pentru învățămînt din școlile de securitate, vor controla periodic condițiile de păstrare și modul de manipulare a buletinului.

Multiplicarea și copierea materialelor din această publicație sînt interzise.

